

JANUAR - FEBRUAR 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 1
LETO - YEAR 67

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

Misli januar - februar 2018

VSEBINA

3	S pogledom nazaj usmerjamo pogled naprej	36	Walter Šuber je novo izvoljeni zastopnik za NSW v Svetu Vlade RS za Slovence po svetu
4	Jubilejno leto Božjega služabnika škofa Friderika Barage	38	Vaši darovi
6	Izpod Triglava	39	Slovenian Mission Melbourne
10	Slovenian Mission Adelaide	45	Slovenski klub St Albans
13	Ivan Burnik Legiša: Županov Žiga	48	Natura in kultura
15	Spominčice - Forget-me-nots	52	Novice iz kluba Jadran
16	Komedija Slovenske igralske skupine Melbourne 2017	53	Iz Kraljičine dežele QLD
17	Bogata razmišljanja Cilke Žagar iz Lightning Ridge-a		
20	Slovenian Mission Sydney		
29	Življenje pri Slovenskem društvu Sydney		
31	Iz Kluba Triglav Mounties Group		
34	Stičišče avstralskih Slovencev		

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Baragovo mesto Trebnje na Dolenjskem. Fotografija je dar Občine Trebnje.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Praznovanje svete Družine v Adelaidi z nadškofom Philipom Wilsonom, 31.12.2017.

SVETO MAŠO je daroval nadškof dr. Denis Hart ob somaševanju izseljenskih duhovnikov v naši cerkvi v Kew v torek, 5. decembra 2017, ob 10.30 dopoldne. S to sveto mašo smo pričeli takoj na začetku novega cerkvenega leta pripravo na zlati jubilej - 50. obletnico blagoslovitve naše cerkve, ki jo bomo obhajali v oktobru 2018.

S pogledom nazaj usmerjamo pogled naprej!

Po Božji milosti nam je bilo dano vstopiti v novo leto Gospodovo 2018. Naša revija MISLI je zapisala 67. leto svoje starosti. Po avstralski zakonodaji bi lahko že stopila v ‚pokoj‘, prenehala delovati, a ima še vedno mladostnih moči, da bo še vsaj nekaj let lahko obiskovala slovenske domove v Avstraliji, Novi Zelandiji in po svetu. Kot tiskana in digitalna slovenska beseda, ki razgrinja v veliki meri utrip slovenskega občestva pod Južnim križem. Bogu zahvala za to njeno poslanstvo in Vam, dragi naročnik / naročnica, ki s svojim darom in plačilom naročnine, ki je sedaj že nekaj let 60 dolarjev letno, to omogočate. Bog povrni!

V naši letošnji prvi številki boste lahko veliko prebrali o praznovanju božičnih in novoletnih praznikov v naših cerkvah in društvih. Pred nami je letos zelo hitro že postni čas in priprava na velikonočne praznike. Slovenski kulturni praznik, Prešernov dan, je tudi odmeval med nami. Brali boste lahko o novih knjigah, kulturnih nastopih, novicah izpod Triglava, jubilejih, ki jih praznujemo v letošnjem letu: 150. obletnica smrti Božjega služabnika misijonarja Friderika Ireneja Baraga (sedež slovenskega misijona je Baragov dom v Kew); veliko bo življenjskih jubilejev naših naročnikov.

Tudi naše slovenske cerkve v Avstraliji praznujejo letos pomembne obletnice: cerkev sv. Cirila in Metoda v Melbournu v Kew svoj zlati jubilej – 50 let od blagoslovitve (20. oktobra 1968); cerkev sv. Rafaela v Sydneyu v Merrylandsu 45 let (14. januarja 1973); cerkev Sv. Družine v Adelaidi – West Hindmarsh 35 let (13. februarja 1983) in cerkev vseh svetih v Wollongongu – Figtree tudi 35 let (27. novembra 1983). To niso in ne bodo prazniki naših stavb, pač pa živega občestva, ki je takrat, skozi vsa leta in še danes dejavno, kljub raznim preizkušnjam, ki jih prinaša vsak dan. O tem bomo letos še veliko pisali, saj se bomo na praznovanje vseh teh jubilejev pripravljali vse leto do meseca oktobra, ko bo kot v finalu zadonelo **skupno praznovanje z ljubljanskim nadškofom msgr. Stanislavom Zoretom OFM in provincialom p. Marjanom Čudnom OFM:** drugo nedeljo v oktobru v Sydneyu in Wollongongu, tretjo v Melbournu in četrto nedeljo v oktobru v Adelaidi. Kar nekaj pomembnih slovesnosti in dogodkov pa je že tu: v Adelaidi so slovesno praznovali žegnanje z nadškofom dr. Philipom Wilsonom zadnji dan leta 2017 – na praznik Svete Družine – in prvo nedeljo v februarju 35. obletnico blagoslovitve cerkve s p. dr. Mihaelom S. Vovkom OFM. V Melbournu smo imeli somaševanje 30 izseljenskih duhovnikov z nadškofom dr. Denisom Hartom v decembru, p. Mihael je bil tudi med nami in to prav za svoj 80. rojstni dan v januarju 2018. V Sydneyu imajo pogosto slovesnosti z Melkiti in v začetku februarja so dobili na koru nove orgle. Tako bo praznovanje še bolj ‚uglašeno‘.

V letu 2018 želimo vsem polnost milosti in dobrote srca in duha, da bi bili Vaši dnevi zaznamovani z mirom, dobroto, srečo, ljubeznijo, razumevanjem in dobršno mero zdravja. Bog živi!

pater Ciril s sodelavci naše revije Misli

Jubilejno leto

Božjega služabnika škofa Friderika Baraga

Med svetniškimi kandidati, za katere poteka postopek za razglasitev za blaženega, je letos v ospredju škof Friderik Irenej Baraga. Mineva namreč 150 let od njegove smrti.

Jubilej bo odmeval zlasti v Trebnjem - tam je odraščal, v novomeški škofiji, pa tudi širše po Sloveniji. V soboto, 13. januarja 2018, je bila v Trebnjem slovesna maša slovenskih škofov in duhovnikov ob obletnici Baragove smrti.

Škofa Friderika Baraga je nekaj mesecev pred smrtjo na poti na sinodo ameriških škofov v Baltimor zadela kap. Od takrat so mu vidno pojemale moči, skoraj povsem je izgubil glas in 19. januarja 1868 umrl na sedežu svoje škofije v Marquette. Zaradi izredno slabega vremena so s pogrebom odlašali do konca januarja, a je kljub temu na pogreb prišlo le šest duhovnikov. Pobude za njegovo beatifikacijo so se vrstile desetletja, leta 1972 pa se je začel škofijski postopek. Papež Benedikt XVI. mu je leta 2012 priznal junaške kreposti in zdaj se postopek, ki je sicer potekal v Ameriki in delno pri nas, nadaljuje. Igor Luzar iz novomeške škofije je o njegovem svetniškem liku povedal:

»Škof Friderik Baraga na poseben način povezuje dva naroda: slovenski narod in Američane. S svojo misijonarsko razsežnostjo je daleč presegel meje svoje domovine. Ta duhovnost, ta zvestoba evangeliju, ki jo je v najtežjih življenjskih okoliščinah (vemo v kakšnih težkih razmerah je deloval med Indijanci) na poseben način sporočal o ljubezni do

**Grad družine Baraga
v Trebnjem.**

Sliko škofa Friderika Barage v veži cerkve svetega Rafaela v Merrylandsu je naslikal arhitekt inženir Robert Cveto Mejač.

Boga, do Kristusa in do vsakega človeka.« Jubilej, 150. obletnica smrti škofa Ireneja Friderika Baraga, je priložnost, da se častiljivemu božjemu služabniku priporočamo z večjo zavzetostjo in v upanju, da bo kmalu razglašen za blaženega.

Veliki misijonar, sodobnik pesnika Prešerna in blaženega škofa Slomška, je bil tri leta starejši od njiju. Rodil se je 29. junija 1797 v Mali vasi pri Dobrniču. Po študiju prava na Dunaju je končal še teologijo v Ljubljani in bil leta 1823

posvečen v duhovnika. Duhovniško službo je začel v Šmartinu pri Kranju. Kot kaplan v Metliki je izdal molitvenik Dušna paša, ki je bila v 19. stoletju najbolj razširjena knjiga na Slovenskem. Leta 1831 je odšel v misijone na območje Velikih jezer med severnoameriške Indijance plemen Otava in Očipva. Poleg oznanjevanja evangelija, je Baraga Indijance učil brati, pisati, obdelovati polja... Za Indijance je napisal 6 knjig, med njimi slovar in slovnico očipvejščine. Med misijonskim delom v Ameriki je napisal več molitvenikov za rojake v domovini. Friderik Baraga je izdal tudi etnološko študijo o Indijancih, med katerimi je živel.

Papež Pij IX. je Friderika Baraga leta 1852 imenoval za škofa. Za sedež svoje škofije si je izbral mestece Sault Sainte Marie. Škofovski naziv ni v ničemer spremenil njegovega življenja. Za Indijance je bil tako kot prej kaplan, župnik, katehet, zdaj pa še škof. Da bi bil bliže svojim duhovnikom, je na njihovo prigovarjanje leta 1865 sedež škofije preselil v Marquette. Tam pa ni ostal dolgo, saj se je njegovo življenje začelo iztekati. Poslovil se je 19. januarja 1868.

Sporočilo novomeške škofije o jubilejnih dogodkih ob 150-letnici smrti škofa Friderika Ireneja Baraga:

13. januarja 2018 ob 10.00 je bilo v okviru Baragovih dni slovesno somaševanje škofov in duhovnikov ob 150. obletnici Baragove smrti in z molitvijo za beatifikacijo v župnijski cerkvi v Trebnjem. Sodelovali so trikraljovski koledniki iz celotne novomeške škofije. Po maši je bila v cerkvi priložnostna akademija in poseben program za kolednike.

29. junija 2018 bo ob 19.00 v okviru Baragovih dni slovesna sveta maša ob Baragovem rojstnem dnevu in molitev za beatifikacijo v župnijski cerkvi v Trebnjem. Po maši bo kulturni program.

30. junija 2018 se bo ob 7.00 v okviru Baragovih dni začel pohod po Baragovi poti od župnijske cerkve v Trebnjem (izpred

Baragov dom - Baraga House, sedež slovenskega misijona v Melbournu.

Baragovega spomenika) mimo gradu do Vrhtrebnjega, Dobrniča, kjer je bil krščen, Male vasi, kjer je rojstna hiša in nazaj do Trebnjega. 23. septembra 2018 bo nedelja svetniških kandidatov ljubljanske metropolije z osrednjim dogodkom v Trebnjem v župnijski cerkvi, kjer bo ob 15.00 molitev, ob 16.00 sveta maša, po njej pa kulturni program s predstavitevijo postulatorjev o poteku postopkov za beatifikacijo naših svetniških kandidatov. Celo leto 2018 bo v Baragovi galeriji v Trebnjem na ogled razstava o Baragovem življenju, obeta pa se še razstava Baragovih dokumentov, knjig in predmetov ter razstava čipk na temo Barage.

Tudi Baragovo rojstno hišo v Mali vasi pri Dobrniču si je možno ogledati vse leto ob vnaprejšnjem dogovoru.

Oratorij Slovenija 2018, ki bo po župnijah potekal v poletnih mesecih, bo posvečen Baragu.

Založba Družina pripravlja brošuro, ponatis slikanice, podobe Barage, podobice z molitvijo in spominke.

Dogodke pripravljata Kulturno društvo Trebnje in Župnija Trebnje v sodelovanju z Nadškofijo Ljubljana, Škofijo Novo mesto, Župnijo Dobrnič, Občino Trebnje, Oratorijem Slovenija in Zavodom sv. Stanislava.

Tone Gorjup

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ZAČETEK LETA PRI MARIJI POMAGAJ

Na prvi dan v letu, ko katoličani obhajamo praznik Marije, svete Božje Matere ter svetovni dan miru, je bilo posebej slovesno na Brezjah, kjer so praznovali 18. obletnico razglasitve bazilike Marije Pomagaj za Slovensko Marijino narodno svetišče. Glavno romarsko mašo je daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore. V pridigi je dejal, da nas Marija uči sočutja do vseh trpečih in nas vabi, naj Božja beseda postane temelj našega odločanja. Zaželel je: »da bi v letu, ki ga nastopamo, postali ljudje, ki živijo iz Božje besede. Na poseben način potrebujemo to besedo v zapletenih razmerah. V okoliščinah, v katerih smo morda negotovi, v katerih se v nas poraja tesnoba ...« Marija nas po njegovih besedah uči, kako nas Božja beseda prepoji, da postane naš način odločanja življenja. »Marija ni vsega razumela, a je vseeno sprejemala Božjo besedo in jo premišljevala«, je dejal nadškof in dodal: »Prosimo tudi mi, da Božja beseda postane luč na naši stezi.«

75 LET SMRTI BLAŽENEGA LOJZETA GROZDETA

Prvi dan koledarskega leta 2018 so se v Mirni na Dolenjskem spomnili smrti blaženega mučenca Alojzija Grozdeteta, ki so ga umorili zaradi nasprotovanja veri v noči s 1. na 2. januar 1943 v bližini Mirne. Slovesno mašo v tamkajšnji župnijski cerkvi je ob somaševanju duhovnikov daroval nadškof Alojz Uran, ki je imel pozneje tudi molitev ob znamenju mučeništva ob potoku, kjer so otroci našli Grozdetovo truplo. Nadškof Uran je v pridigi med drugim dejal: »Lojze bi bil s svojimi talenti in osebnostjo uspešen v vsakem poklicu. Dejstvo je, da se je na poklic in na življenje resno pripravljaj in je v tem vzor vsem mladim. Toda Bog mu je pripravil drugačen poklic: mučeništvo zaradi Boga, vere in katoliških načel.« Spomnil je, da je svoje življenje postavil na Božji temelj, na molitev, na evharistijo. Za sveto obhajilo je dejal: »To je sonce mojega življenja!« Naj njegov zgled pomaga tudi nam, da bi v tej smeri zlasti v težkih trenutkih iskali pravi življenjski smisel.

SREBRNI JUBILEJ NADŠKOFA URANA

Na praznik Gospodovega razglasenja je imel upokojeni nadškof Alojz Uran v ljubljanski stolnici zahvalno mašo za 25 let škofovanja. Dan zatem se je za dar škofovske službe zahvalil v domači župniji v Šmartnem pod Šmarno goro, 21. januarja pa še v Zavodu sv. Stanislava, kjer živi po upokojitvi. V ljubljanski stolnici so se nadškofu Uranu pridružili škofje in duhovniki. Pridigo je imel ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ki je spomnil, da je Alojza Urana v škofa 6. januarja 1993 ob grobu sv. Petra v Rimu posvetil danes sveti Janez Pavel II. Konec leta 2004 ga je imenoval še za ljubljanskega nadškofa metropolita, kar je ostal do upokojitve 2009. Nadškof Zore je dejal, da si je Alojz Uran ob škofovskem posvečenju izbral geslo »Da, Oče«, s katerim je potrdil, da bo izpolnjeval njegovo voljo. Upokojeni nadškof Uran se je pred koncem slovesnosti zahvalil za 25 let škofovanja. Dejaj je, da to ne bi bilo mogoče brez izjemne ljubezni mame, ki je zaupala v Gospoda, pa tudi očeta, ki mu je pri šestih letih pokazal, kaj pomeni vera. Zahvalil se je tudi škofom, nadškofom in drugim sodelavcem ter dodal: »V petindvajsetih letih sem imel vseskozi veliko zvestih sodelavcev in tihih podpornikov, ki so me spremljali v dobrem, pa tudi v težkih trenutkih, v katerih spoznaš prave prijatelje pa tudi človeško slabost in nemoč.« Zahvalil se je tudi sv. Janezu Pavlu II., da mu je izkazal zaupanje.

150. OBLETNICA BARAGOVE SMRTI

V Trebnjem, kjer je odraščal častitljivi Božji služabnik škof Friderik Irenej Baraga, so sredi januarja 2018 pripravili slovesnost ob 150. obletnici njegove smrti. Vodil jo je novomeški škof Andrej Glavan, ki je v pridigi predstavil njegovo življenjsko pot. »Vse Baragovo življenje bi lahko povzeli v njegovo škofovsko geslo, ki ga je živel ves čas kot duhovnik in kot škof: Le eno je

potrebno. Pri tem je mislil na vero in skrb za zveličanje. Živel ga je od nove maše. Še ob smrti in pogrebu je bil brez zunanje blišča in velikih slavospevov, a obdan z ljudstvom, ki ga je ljubilo in neizmerno spoštovalo.« Zbrani pri sveti maši so ob koncu slovesnosti prosili, da bi bil priznan čudež na Baragovo priprošnjo ter bi bil tako lahko razglašen za blaženega in nato za svetnika. Slovesnost v Trebnjem je bila skupaj s priložnostno razstavo o svetniškem škofu med ameriški Indijanci uvod v Baragovo leto, ki ga bo zaznamovala vrsta dogodkov.

SPOMIN NA DRAŽGOŠKO TRAGEDIJO

V cerkvi sv. Lucije v Dražgošah so imeli drugo nedeljo v januarju obletno mašo za pobite vaščane v začetku leta 1942, pa tudi za partizane in Nemce, saj zadnja leta molijo za vse žrtve dražgoške tragedije. Po besedah župnika Tineta Skoka ima v luči sprave namreč vsak človek svoje dostojanstvo. Dražgošani verjamejo, da so njihovi možje in fantje, ki so bili verni in krščeni, že zdaj njihovi priprošnjiki v nebesih. Želijo si tudi, da bi bila njihova imena dostojno obeležena in bi spet dobili grob v skladu s svojim prepričanjem. Njihov grob na župnijskem pokopališču so namreč leta 1976 izpraznili in posmrtno ostanke shranili v kostnico pri spomeniku Cankarjevemu bataljonu. Dražgošani so se letos na spominsko mašo pripravljali z devetdnevnico in prošnjo Gospodu, naj spodbudi odgovorne, da bi pobitim vaščanom omogočili vrnitev imen in priimkov. Župnija praznuje letos poseben jubilej – 50. obletnico posvetitve cerkve. Kot je znano, so Dražgoše šele štiriindvajset let po tragediji dobile novo svetišče. Graditi so ga začeli dve leti prej in v temelj vzdali listino z zapisom: »Pred 22 leti je zagrabil Dražgoše vojni vihar: vanj je vdrl sovražnik, postrelil moške, razgnal žene in otroke v druge kraje, vas oplenil in požgal, nato pa še vsak dom iz temeljev razstrelil, nazadnje tudi farno cerkev sv. Lucije prav tristo let po njenem posvečenju. Po vojni se je večina družin vrnila na uničene domove. Z železno voljo, neutrudnim delom in zvesto medsebojno pomočjo so si z zaupanjem

v Boga sezidali nove domove in uredili življenje. Odkar domovi spet stoje, žele Dražgošani, da dobi tudi njihova fara primeren skupni dom v novi cerkvi.« Junija letos bodo praznovali 50. obletnico posvetitve tega svetišča.

SPOMIN NA DRAŽGOŠKO BITKO

V Dražgošah so nekaj ur za sveto mašo za tragično preminule pripravili še praznovanje ob 76. obletnici tako imenovane »dražgoške bitke«, ki jo ima partizanska stran za eno najpomembnejših bitk, čeprav so se borci takrat pravočasno umaknili na varno, vaščane pa na milost in nemilost prepustili Nemcem. Na slovesnosti je govorila igralka in aktivistka Lara Jankovič, ki je navrgla več hujskaških izjav. Med drugim je vzklikala, da obsoja vse, ki z roko v roki s katoliško Cerkvijo delajo razdor med narodom in širijo sovraštvo. Poudarila je tudi, da zanjo sprave ni, saj po njenih besedah vsi vemo, kdo so osvoboditelji, kdo izdajalci in kdo piše zgodovino. Na to se je odzval škof Peter Štumpf, ki je opozoril, da Jankovičeva s svojimi izjavami zelo jasno napoveduje zaostrovanje razmer v slovenski družbi. Škof je prepričan, da tako Jankovičeva kot tisti, ki podpirajo njena stališča, našo državo vračajo v čas pred drugo svetovno vojno. »Da nihče ni obsodil spornega govora v Dražgošah, pomeni, da se naši politiki in vsi, ki so bili tam zraven, strinjajo z njim oziroma so ga tudi naročili.«

SLOVENIJO ZAJEL STAVKOVNI VAL

Ljubljano je 24. januarja 2018 preplavilo trideset tisoč javnih delavcev, ki so opozorilno stavkali, ker so se pogajanja z vlado o dvigu plač in odpravi varčevalnih ukrepov končala neuspešno. Med njimi so bili zaposleni na univerzah, v vrtcih, državnem zboru, upravnih enotah, centrih za socialno delo, knjižnicah, gledališčih, muzejih, finančni, geodetski in veterinarski upravi, cariniki, veterinarji in različni poklici v zdravstvu. Kljub stavki delo ni povsem zastalo, saj so zaposleni poskrbeli za nujna opravila. Vladna stran je prepričana, da je bila stavka neupravičena. Vlada je sicer pred koncem leta dosegla dogovor z zdravniki,

na prehodu v novo leto pa še z gasilci. Zdaj mnogi pričakujejo, da bo ekipa premierja Mira Cerarja spremembe pri zdravnikih uravnotežila tudi z ostalimi poklicnimi skupinami. Ker tega še ni slišati, so policisti napovedali stavko za 12. februar, sindikati zdravstva in socialnega varstva za 13. februar in šolski sindikati za 14. februar 2018.

MEJA S HRVAŠKO PO ARBITRAŽI

Pred koncem leta 2017 je minilo šest mesecev od razsodbe arbitražnega sodišča o meji med Slovenijo in Hrvaško, zato je Slovenija 30. decembra 2017 začela z njeno uveljavitvijo, medtem ko Hrvaška to še naprej zavrača. Za Piranski zaliv določa arbitražna razsodba, da je približno tri četrtine zaliva slovenskega. Hrvaška vztraja, da gre meja po sredini zaliva. Slovenija je sprejela ustrezno zakonodajo in jo tudi uveljavila. To je ključno v primeru, da se bo spor preselil pred mednarodne ustanove. Že prvi dan po uveljavitvi so tri hrvaške ribiške ladje, ki so jih spremljali hrvaški policijski čolni, vplule v slovensko morje. Slovenska policija je to obravnavala kot nezakonit prestop državne meje in izvedla ustrezne prekrškovne postopke. Podobni primeri so se vrstili tudi v prvih tednih letošnjega leta. Slovenska stran je nekaterim hrvaškim ribičem izrekla kazni, enako so se odzvali Hrvati, skupnega iskanja rešitve pa zaenkrat ni, saj državi vztrajata vsaka pri svojem.

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

Vlada namerava stavbo, v kateri ima poleg še nekaterih za izseljence pomembnih organizacij prostore Svetovni slovenski kongres, prodati Banki Slovenije. SSK se mora zdaj preseliti iz elitne lokacije v središču mesta v nove prostore za Bežigrad, ki so precej manjši, odmaknjeni od kulturnega središča in za mnoge težje dostopni. Svetovni slovenski kongres zato poziva vse vladne ustanove in politike, da preprečijo prodajo prostorov na Cankarjevi cesti 1. Meni tudi, da bi slovenska politika z vztrajanjem pri selitvi iz središča mesta sprožila signal, da so Slovenci izven Slovenije nezaželeni in da jih zavrača, kot se je to dogajalo v preteklosti, ko so

mnoge ožigosali s sovražno emigracijo. Znano pa je, da so rojaki na tujem vseskozi negovali idejo o samostojni Sloveniji in jo, ko je prišel trenutek, tudi odločno in vsestransko podprli. Predsednik Svetovnega slovenskega kongresa dr. Boris Pleskovič je ob nasprotovanju nameri vlade spomnil tudi na to, da so Slovenci iz vsega sveta za obnovo prostorov, v katerih so trenutno, skupno prispevali več kot četr milijona evrov. O tem so sicer razpravljala nekatera delovna telesa državnega zbora, ki pa vladi lahko samo predlagajo, naj ne gre v prodajo stavbe na Cankarjevi 1.

SLOVENSKA KARITAS IMA NOVO VODSTVO

Z novim letom je vodenje Slovenske Karitas prevzel novi generalni tajnik Cveto Uršič. Predsednik te katoliške dobrodelne organizacije pri nas, nadškof Alojzij Cvikel, se je ob tej priložnosti zahvalil Imretu Jerebicu, ki je to službo opravljal doslej. Njegovemu nasledniku pa je zaželel, da bi Slovenska Karitas pod njegovim vodstvom ohranila svojo prepoznavnost. Ta je v prostovoljstvu in v zaupanju, ki ga ima med ljudmi. Spoštovana je, ker nudi pomoč vsakemu ne glede na vero ali narodno pripadnost.

UMRL ANTON DROBNIČ

V Ljubljani je 18. januarja 2018 umrl Anton Drobnič, prvi generalni državni tožilec v samostojni Sloveniji, dolgoletni predsednik Nove Slovenske zaveze in dejaven kristjan. Pokopali so ga 24. januarja na ljubljanskih Žalah, po maši zadušnici, ki jo je daroval škof Andrej Glavan. Anton Drobnič je bil rojen 20. aprila 1928 na Hudem Vrhu na Blokah. Drugo svetovno vojno je dočkal kot dijak in se po množičnih likvidacijah zavednih in vernih Slovencev s strani revolucionarjev z dve leti starejšim bratom pridružil domobrancem. V Teharjah je za las ušel smrti. Po klasični gimnaziji se je odločil za študij prava. Vmes je bil preganjan in zaprt. Po pravosodnem izpitu je opravljal več pravnih služb, od leta 1976 pa je bil samostojen odvetnik. Oktobra 1990 ga je tedanja slovenska skupščina

imenovala za prvega generalnega državnega tožilca. Čeprav so ga na različne načine ovirali, je zaslužen za rehabilitacijo številnih žrtev protipravnih revolucionarnih sodnih postopkov. Najbolj odmeven je bil primer škofa Rožmana, za katerega je dosegel razveljavitev in zatem še ustavitev sodbe proti njemu. Pozneje je bil predsednik Nove Slovenske zaveze. Vseskozi je bil oster kritik nekdanjega nedemokratskega sistema, povojnih pobojev, dejstva, da zamolčane žrtve nimajo primernih grobov in tega, da visoke državne funkcije zasedajo nekdanji partijski funkcionarji. Do konca je ostal pokončen Slovenec, demokrat in katoličan.

PREŠERNOVE NAGRADE 2018

Odbor Prešernovega sklada je sklenil, da bosta največji državni priznanji s področja kulture in umetnosti na predvečer slovenskega kulturnega praznika za življenjsko delo prejela pesnik, dramatik in prevajalec Boris A. Novak ter baletni solist, koreograf in režiser Janez Mejač. Boris A. Novak, ki slovensko literarno in širšo kulturno krajino pomembno oblikuje že 40 let, jo bo prejel za izjemen in prepoznaven ustvarjalni opus. V zadnjih letih je v treh knjigah izšel njegov ep Vrata nepovrata, ki ima 43.000 verzov na 2.300 straneh. Janez Mejač pa je s svojim obsežnim plesnim opusom in umetniškimi izraznimi globinami zaznamoval slovensko baletno umetnost 20. stoletja. Nagrade Prešernovega sklada bodo prejeli snemalec Marko Brdar, igralec Matej Puc, dramatičarka Simona Semenič, koreografinji Valentina Turcu, fotograf Boris Gaberščik in umetnica Maja Smrekar.

NA OLIMPIJSKIH IGRAH 71 SLOVENCEV

Na zimskih olimpijskih igrah v Pyeongchangu v Južni Koreji, ki potekajo od 9. do 25. februarja 2018, bo nastopilo 71 slovenskih športnikov. Med njimi bo 52 fantov in 19 deklet, kar je največja odprava v zgodovini slovenskih nastopov na zimskih olimpijskih igrah. Skupaj s trenerji, serviserji in medicinskim osebjem bo slovensko delegacijo sestavljalo več kot 160 članov. Slovenski športniki bodo nastopili v devetih disciplinah. V olimpijski ekipi je 25 hokejistov, šest alpskih smučarjev in pet smučark, pet

skakalcev in štiri skakalke, pet biatloncev in dve biatlonki, pet deskarjev na snegu in dve deskarki v paralelnih disciplinah in prostem slogu, dva smučarja tekača in šest smučark tekačic, dva nordijska kombinatorca ter po en predstavnik pri prostem slogu in sankanju. Na odprtju zimskih olimpijskih iger bo slovensko zastavo nosila smučarska tekačica Vesna Fabjan, ki je pred štirimi leti osvojila bronasto olimpijsko medaljo v sprintu.

SLOVENCISVETOVNI PODPRVAKI V POLETIH

Slovenija je na ekipni tekmi na svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih v nemškem Oberstdorfu 21. januarja 2018 osvojila srebrno medaljo. Šesto odličje na teh tekmovanjih so si priborili Jernej Damjan, Anže Semenič ter brata Domen in Peter Prevc. Zmagala je Norveška, tretja je bila Poljska.

Naš nekdanji Avstrelec pater Filip Rupnik je na Prešernov dan, 8. februarja letos, praznoval 87. rojstni dan. Takole dobre volje je bil ob obisku melbournskega nadškofa Denisa Harta, 9. julija 2017 v samostanu Kostanjevica v Novi Gorici, kjer nas je sprejel pater Niko Žvokelj (z dolgo belo brado, ob p. Filipu je p. Ciril).

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

ADVENTNI ČAS, ki smo ga lani pričeli 3. decembra, nam je priklical tudi dobrega svetnika sv. Miklavža. Pred mašo na 1. adventno nedeljo smo blagoslovili adventno znamenje, ki letos ni bil venček, ampak dekoracija na oltarju, okrašena s štirimi svečami in trakovi adventnih barv. Pripravila ga je Angela Dodič. Adventni čas je čas pričakovanja, in v znamenje veselja nad Božjim prihodom smo prižigali svečke, da bi luč Novorojenega vedno bolj razsvetljevala naša srca, v katerih včasih zavladata tudi mrak ali celo tema. Letos smo se v naši cerkvi zbrali pri maši na prvo in na zadnjo adventno nedeljo.

Kot rečeno, nas je ob samem začetku adventa obiskal **MIKLAVŽ**. V Slovenskem klubu se je ustavil že v nedeljo prej, na praznik Kristusa Kralja. Miklavž gotovo ve, da pridne gospodinje in možakarji vsako zadnjo nedeljo v mesecu v klubu pripravijo kosilo na žaru in je hotel počastiti njihovo požrtvovalnost. Najbolj pa so ga bili veseli otroci, ki so ga lahko srečali spet naslednjo nedeljo v naši dvoranci, kjer je Miklavž spet srečal požrtvovalne gospodinje, ki so pod vodstvom Angele Dodič pripravile kosilo s srečelovom. Bog povrni Angeli, vsem gospodinjam, ki prinesete za naša kosila solate, peciva ter

dobitke za srečelov in tudi vsem tistim gospodinjam, ki pripravljate pecivo po nedeljskih mašah.

BOŽIČ: Četrta adventna nedelja pa se je zvečer že prevesila v praznovanje božičnega praznika. **Na sveti večer smo se zbrali ob 9. uri k naši zgodnji polnočnici**. Pričeli smo jo s slovesnim vhom, ko smo v procesiji prinesli

novorojenega Jezuščka, mnogi pa so prinesli tudi kipce Jezuščka za domače jaslice. Najprej smo jih blagoslovili, kipec položili v jaslice in tudi jaslice blagoslovili. Otroci organistke Rebecce in Samuela Baxter so pod njenim vodstvom Novorojenemu zapeli »Mary's Boy Child Jesus Christ«, nakar smo pričeli mašo, ki so jo z lepimi božičnimi pesmimi obogatili naši pevci. Seveda smo se jim pridružili, saj ob božičnem petju težko ostanemo le poslušalci. Slovesna sveta maša je bila seveda tudi na sam **božični praznik** in na dan po božiču, ko praznujemo **praznik sv. Štefana**. Na ta dan smo se spomnili tudi naše domovine Slovenije in se pridružili rojakom v Sloveniji in po svetu ob **praznovanju dneva samostojnosti in enotnosti**. Praznik je na obletnico dne, ko je slovenski parlament leta 1990 razglasil rezultate plebiscita, na katerem smo se državljani odločili za samostojnost in neodvisnost. Hvala za voščila, ki nam jih je ob tej priložnosti izrekel častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, g. Jadran Vatovec. Hvala tudi vsem drugim, ki ste sodelovali pri prazničnem bogoslužju, še posebej Rosemary Poklar in družini njene sestre Silvine Scandrett-Smith. Jaslice so postavili Danilo Kresevič, Ivan Legiša in Matija Polajžer; Justo Bole-Schneider je smrekico lepo okrasila, oltar pa sta okrasila Angela Dodič in Nada Čargo. Redko pa

omenim Anamarijo Zupančič, ki prav tako pomaga pri projekciji besedil in Ano Brown, ki običajno fotografira, da lahko ta naša poročila v Mislih opremimo tudi s fotografijami. Bog lonaj vsem!

SVETA DRUŽINA – naše žegnanje: Osemdnevno praznovanje božičnega praznika imenujemo tudi »božična osmina«, in traja do 1. januarja. Na nedeljo v tej osmini praznujemo praznik Svete Družine, ki sta ji izročena v varstvo naš slovenski misijon in naša cerkev. V preteklosti je za ta praznik rad prihajal na obisk slovenske skupnosti in za praznično mašo nadškof Leonard Faulkner. Nekaj dni pred božičem pa je sedanji adelaidski nadškof monsinjor Philip Wilson izrazil željo, da nas za ta praznik obiše in za nas mašuje. Tako smo **skupaj z našim nadškofom pričeli jubilejno leto praznovanja 35-letnice naše cerkve, ki jo je 13. februarja 1983 blagoslovil tedanji ljubljanski nadškof monsinjor Alojzij Šuštar**. Med mašo je g. nadškof tudi blagoslovil družine z mlajšimi otroki. Hvala gospodinjam, ki ste pripravili pogostitev v dvoranci in hvala naši pastoralni sodelavki Mariji Anžič, ki je za to priložnost prišla iz Melbourne, da smo lahko nadškofa in njegovega spremljevalca primerno sprejeli in po maši tudi pogostili. Hvala Albinu Kalc, ki vedno poskrbi, da so prti v dvoranci urejeni, oprani in zlikani; ob tej priložnosti pa je naredila tudi prt za našo mizo v hiši.

NOVO LETO 2018: K sveti maši smo se seveda zbrali tudi naslednji dan, ko smo s praznikom Marije, Božje Matere pričeli novo leto in molili za mir, saj je to v Katoliški Cerkvi tudi svetovni dan molitve za mir. Na prvi petek v januarju smo po maši blagoslovili »trikraljevsko vodo«, s katero smo potem lahko pokropili svoje domove, praznik Gospodovega razglašenja ali svetih treh kraljev

pa smo letos praznovali na nedeljo 7. januarja, kot ga praznuje tudi Cerkev v Avstraliji. Božično vzdušje pa bo trajalo seveda vse do praznika Gospodovega darovanja oz. svečnice, 2. februarja.

V nedeljo 7. januarja smo ob 1. obletnici njene smrti sveto mašo darovali za pokojno Ivo Kresevič. Lepo je bilo, da se je maše udeležila vsa družina, da smo se lahko skupaj z njimi zahvali za dar njenega življenja in za vse, kar je naredila: najprej za svojo družino, pa tudi za našo slovensko skupnost, naš misijon in našo cerkev. Iva, dobri Bog Vam je gotovo bogato povrnil Vašo skrb in dobroto, povrne pa naj tudi Danilu, ki še naprej skrbi za našo cerkev in dvoranco ter okolico – tudi zato, »ker je tako ravnala in skrbela moja Iva«, kot vedno reče Danilo.

35 LET NAŠE CERKVE: Ker je datum blagoslovitve naše cerkve **13. februar**, smo 35-letnico praznovali na nedeljo, 4. februarja 2018. To nedeljo je bil med nami bivši provincial slovenskih frančiškanov **p. dr. Mihael Vovk**, ki je le nekaj dni prej praznoval svoj 80. rojstni dan, kar je bil tudi povod, da ga je p. Ciril ponovno povabil v Avstralijo. Tako smo mu lahko tudi v Adelaidi voščili za njegov jubilej in zaželeli še veliko zdravih let ter veselja in Božje bližine, ki ju kot duhovnik in frančiškan prinaša med Božje ljudstvo, kjer deluje, in ju deli tudi z nami. Pater Mihael, Bog Vas živi! Več o slovesnosti in praznovanju obletnice bomo napisali v prihodnji številki Misli, samo obletnico pa bomo slovesno praznovali še enkrat, in sicer zadnjo nedeljo v oktobru, ko bosta med nami ljubljanski nadškof in metropolit p. Stanislav Zore in naš frančiškanski provincial p. Marjan Čuden. Letos praznujejo okrogle obletnice vse naše slovenske cerkve v Avstraliji: Melbourne 50-letnico, Sydney 45-letnico in tudi Wollongong, kjer so naši rojaki kupili cerkev pred 35 leti.

POSTNI ČAS: 14. februarja je pepelnica in pričetek postnega časa. Naše prvo »postno« srečanje in maša bo 25. februarja, ko bo že 2. postna nedelja. V postu bomo pred mašo molili križev pot.

HVALA: Še enkrat hvala za vso pomoč in sodelovanje med prazniki, Bog povrne za voščila in dobre želje, ki ste jih izrekli meni, p. Cirilu in Mariji, ter tudi za vaše darove, ki ste nam jih namenili. Bog lonaj!

BOŽIČNA PARADA

V Adelaidi se vsako leto odvija *božična parada*, druga največja parada na svetu (za parado v New Yorku ob zahvalnem dnevu). Prireditelj je bila v soboto, 18. novembra 2017, nanjo pa so organizatorji letos povabili tudi predstavnike slovenske skupnosti. Tako so v paradi sodelovali: Justi, Anita in Peter Bole-Schneider, Carmen Jenko, Mathias Lukač, Ksenija Periša in Adela Hrvat.

BOGOSLUŽJE V NAŠI CERKVI:

25. februar (2. postna nedelja), 2. marec (prvi petek), 4. marec (3. postna nedelja), 25. marec (cvetna nedelja), 29. marec (veliki četrtek, ob 6. uri zvečer), 30. marec (veliki petek, ob 3. uri popoldne), 31. marec (velika sobota: ob 3. uri popoldan blagoslov velikonočnih jedil, ob 6. uri zvečer velikonočna vigilija), 1. april - VELIKA NOČ – pred mašo ob 10. uri velikonočna procesija), 2. april (velikonočni ponedeljek), 22. april (4. velikonočna nedelja), 27. april (petek), 4. maj (prvi petek, pričetek šmarnic), 6. maj (6. velikonočna nedelja). Razen na veliki četrtek, veliki petek in veliko soboto, so maše vedno ob 10. uri dopoldne. **pater David**

Ivan Burnik Legiša: Županov Žiga

Ivan Legiša Burnik je zapisal zgodbo pokojnega slovenskega rojaka. Knjigo je predstavil po maši 7. januarja 2018, ko nas je v cerkvi na kratko nagovoril:

Dragi Slovenci!

Tisti, ki smo prišli v Avstralijo med travmami druge svetovne vojne in po njih, ko nas je svet hotel imeti zase, se počasi drug za drugim poslavljamo. Za seboj puščamo vrzel, ki je zanamci ne bodo mogli zapolniti, sledi, ki jih bodo težko našli.

Vsako človeško obdobje je zgodovina zase. Če bi vsak od nas, ki smo s sebe otresli pepel druge svetovne vojne, povedal svojo zgodbo – koliko dragocenih knjig bi imeli na knjižnih policah. Pričale bi o strahotah, pričale bi o veselju in žalosti, o soncu in dežju našega vsakdana.

Prav zato sem vam po spominu napisal pripoved o Županovem Žigu, ki je že davno pri Bogu, a še vedno čutim njegovo skromnost, dobrotljivost, odprtost, srčnost, ponižnost... Gotov sem, da enako čutijo tudi drugi, ki so ga poznali.

Med nami je še vedno veliko takih, ki ste preživeli pretresljive čase in dogodke. Veliko težkih, žalostnih in zanimivih stvari ste na lastne oči videli in na lastni koži doživeli. Če nočemo biti odrinjeni v ozadje in pozabo, vas spodbujam, da predno odnesete vse to v zemljo ali prepustite pozabi, svojo zgodbo zabeležite ali nekemu izpoveste, ki jo bo zapisal. Tudi te naše zgodbe bodo pomagale oblikovati jutrišnji dan za tiste, ki so prišli in prihajajo za nami. Rekel bi celo, naša dolžnost je, da to naredimo, dokler je še čas...

NOVA KNJIGA: ŽUPANOV ŽIGA

Avtor: Ivan Burnik Legiša, Adelaide 2017

Prvi teden v letošnjem letu me je lepo presenetil g. Ivan z novo knjigo – izpovedjo enega od Slovencev v izseljenstvu.

V dodanem pismu g. Ivan piše:

»Težko je gledati, ko naši ljudje umrejo in vse odnesejo v grob. Za nami bo ostalo bore malo, kar bi stoletja za nami pričalo o naših dvigih in padcih ter tributarnih poteh.«

Na prvi strani g. Ivan v naslovu zaupa »Primorčevo izpoved«.

G. Ivan je spretno napisal življenjsko zgodbo Županovega Žige.

Z občutki in natančnostjo nam predstavi podobo avstralskega poletja s puščavskim vročim vetrom, oslabelim, bledim Žigom v postelji, njegovimi razpokanimi ustnicami in nejasnimi očmi, ko ga je Ivan poslednjikrat obiskal. Drugi dan je bil Žiga že mrtev. Zvemo, da je Žiga živel skromno, a ni bil revež. Nikoli si ni nič privoščil in želel je, da svoje telo podari univerzi, da se bodo novi zdravniki lahko učili. Zaupal je prijatelju, da glave pa ne bodo smeli odpirati, ker v njej – nepismeni človek – nima nič, in nimajo tam kaj iskati. Odnegli so ga brez krste, brez cvetja, brez groba z imenom.

V novem poglavju nam Žiga sam pripoveduje svojo zgodbo: pove o rojstni vasi, o družini, otroštvu in težavah. Pove o svoji starejši sestri, ki ga je vedno ščipala in mu pulila lase, o svoji življenjski podložnosti – ni se upiral in ne branil. Pove o paši, kamor ga je poslal oče, ki ni hotel, da bi ga v šoli potujčevali in pa tudi o prvi ljubezni do dekleta na vasi.

Mladi fantje so bili nemočni – vpoklicani so bili k vojakom. Veliko slovenskih fantov se je moralo preobleči v vojaške uniforme in vodje so jih poniževali in se norčevali iz njih.

Ob makaronih so se slovenski fantje tolažili, da bo to minilo in bodo nekega dne vstali, zbrali pogum in se uprli in bo življenje zlata svoboda.

V zgodbi so nanizane mnoge lepe prisposode usode kot: 'jarem pri volu: če se je eden zlomil, je bil narejen drugi in prav tako je s Slovenci: sanjajo o svobodi, a ko pade en tiran, se rodita dva druga in tudi bič nad glavo nikoli ne odneha – ne moreš se upirati!': Molči in trpi!

Mladim Slovencem so prali možgane, češ, da so manjvredni, jih mnogokrat prevarali s cigaretami, vinom, pečenko, žemljo belega kruha. Italijani niso upoštevali doprinosa pridnih, vestnih in poštenih slovenskih fantov. V srcih teh mladeničev je bilo sovraštvo do tujcev, ki so jim ukazovali, jih poniževali, izkoriščali njihovo mladostno moč in »tenenti« so jih stalno priganjali. Fantje so morali vztrajati – za vsako ceno, da bo nekega dne zasijala svoboda. Navdajala sta jih strah in negotovost – niso vedeli, kam jih bodo poslali. In vedno znova so jim skušali »podreti ponos do slovenske narodnosti in jih opehariti ljubezni do svojega naroda«. A mladi Slovenci so v svoji veri in poštenosti ostali trdni, kljub vsemu.

Natančen opis vojaških barak, konjušnice, dodelitev k posameznim skupinam in premišljevanje o svojcih teh mladih Slovencev poudarja tudi bogastvo teh fantov - njihovo močno ljubezen do slovenskega naroda. Vedno bolj so čutili mržnjo do Italijanov. Po kapitulaciji Italije so se morali bojevati z Nemci in čutili so, kako so se Italijani pač obračali po vetru – kleli so jih in počutili so se kot tlačani, ki so morali vleči Italijane iz »blata moralne vesti«. Potem so bili poslani nekateri od njih na otok Korziko in kako so bili ubogi vojaki samo lutke voditeljev in njihovih ukazov. Fantje so premišljevali o begu – vendar kam? Pomanjkanje hrane je primoralo tudi Žigo, da si je skuhal travo, a slabost je zmagala in telesa so onemogla v čakanju Amerikancev in Angležev. In večno hrepenenje po domu jim je dajalo poguma in moči v najtežjih trenutkih.

Po končani vojni so nekateri fantje ostali v Italiji. Žiga se je odpravil domov: očeta so ubili, mama je bila drugod, sestra v Nemčiji in dekle v prisilni delovni brigadi za pet let.

A hotel je sam preizkusiti socializem. Opominjali so ga, naj pazi na besede, ker ga lahko pošljejo na Goli otrok ali na udarniško petletko v Bosno.

Pa je Žiga obrnil hrbet krivici, stradanju, solidarnosti, bratstvu, edinstvu, »svobodi«. S prijateljem sta se odločila za beg čez mejo v temni noči, v senci strahu. Pa so prijatelja skoraj ubili in ga odvlekli nazaj, Žiga je ušel. V Italijo. In potem po dolgem času z ladjo v Avstralijo. Opis dela v gozdovih, bolezen, srečanje z dekletom, a razočaranje.

Zgodba poguma, vztrajanja, svobode in cena svobode!

Veliko vprašanje: ZAKAJ??!

Zapis Žigove zgodbe g. Ivana je tako živ, prežet s čustvi, da bralec doživlja grozote vojne, lačne vojake, poniževanje tujcev, smrad krematorija ob sežiganju trupel, vonj svobodnih avstralskih gozdov, dih vročega poletja in čuti osamljenost ostarelega, osamelega Slovenca, ki je z veseljem otrokom popravljaj kolesa in igrače, a se je v zadnjih letih popolnoma zaprl vase. ZAKAJ? Iskrene čestitke, g. Ivan. Zelo lepo zapisana zgodba, posebno še zgradba: vrnitev v preteklost. Tako živo pripoveduje Žiga – tako živo ste opisali njegovo življenje – vsak bralec bo čutil, kot da Žiga živi, pripoveduje in zaupa vsakemu o svojem trdem življenju, upanju in trpljenju. Marsikdo bo jokal ob branju ali pa se bo v spominih vrnil na tiste hude čase, katere je tudi on preživel.

Zaključili ste z zahvalo za pregled in korekturo patru Davidu Šrumfu OFM in za oblikovanje platnic Anni Mariji Župančič.

Hvala za zaupanje. Ponosna sem na Vaše delo. Upam, da bodo mnogi segli po Vaši knjigi in da bo še veliko zgodb, katere boste tako sočutno zapisali. Srečno!

Draga Gelt, januar 2018

SPOMINČICE – FORGET-ME-NOTS

globoka, čustvena knjiga Danijele Hliš

Danijela, v *Posvetilu* si nam povedala o tvojem kriku na pomoč, tvoje upanje za boljši svet, kjer bi sprejemali drug drugega ne glede na to, kakšni smo in katere bolezni nas bremenijo. Knjigo poezije in črtic si posvetila bralcem vsega sveta.

Danijela - čestitam!

Hvala, Danijela, da si nam zaupala. V tvojih besedah je toliko ljubezni, sprejemanja človeka: tvoje mame, in znancev, potrpežljivosti in upanja – upanja za vse, ki so še vedno v temi zahrbtne bolezni in ne morejo najti vere in upanja, kot je to našla tvoja mama v tebi, s teboj, Danijela: v tvoji nesebični skrbi in ljubezni.

Tvoja duša, Danijela, ni kot kakšen računalnik, ki ne pozna barve srca, tvojega srca – tvoja duša je toplota barv in čutenja simbioza. Tvoja duša je skrbna vesti višina, vodena z ljubeznijo neskončnega srca – Boga.

Danijela, napolnila si kelih topline za mamo, za tvojega očeta, za Anko, za teto Mici, in druge, ki jih omenjaš v zgodbah in pesmih - z vsako besedo, z vsakim objemom, pogledom, nasmehom. In tako zelo si bogata, ko ste delili to toploto. Toliko ljubezni, toliko želja!

In tvoje srce, Danijela: razdajala si razumevanje, toploto, nasmeh, prijazen, topel pogled; pobožala utrujeno mamino dlan in jo objela. In tvoje oči so brale njene želje. Z maminega obraza si s prsti brala njene poteze v spomin, ko so te brazde njenega življenja prosile nemo: *Spominjaj se me . . .*

Ko so njena usta ostala priprta v neizrečeni besedi – v hipu jo je pozabila, so tvoje roke nežno pobožale njen utrujeni obraz in tvoje oči so znale brati njen strah in tudi njeno srečo, katero je našla v svojem, včasih brezupnem

teku proti vetru.

Danijela, primerjam te z večno posojilnico: več si darovala, več si mogla dati, darovati mami svoj čas, pogum, svetlobo dneva in mir noči.

Veš, Danijela, da vse, kar si darovala v mamino srce, je tako njeno srce raslo, se širilo, živelo – vem, da si to brala v njenih očeh in v stiskih njene roke.

Vem, da je zaplesalo njeno srce – s tvojim srcem. Saj srce potrebuje soplesalca, da lahko jutro utone v solzah rose, ko sta se vajini srca objeli . . .

In ko je njeno srce trepetalo v ritmu želja, da bi se dvignilo do neba . . .

Ples vajinih src v trepetajočem soncu želja.

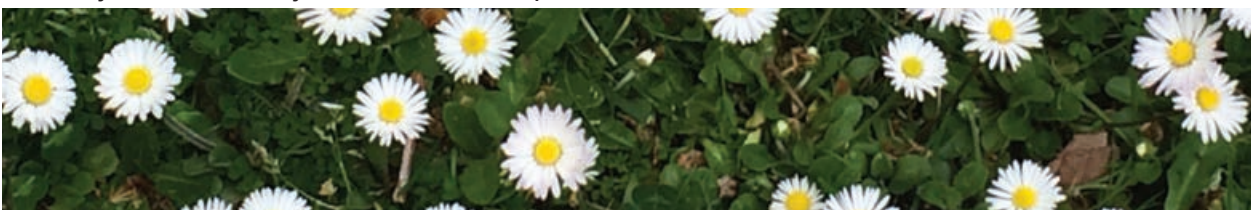
Poznaš, Danijela, matematiko srca? Več srce od sebe da, večje je, več lahko daruje drugemu! Tako neskončno veliko srce imaš, Danijela. Vsi, ki si jih spoznala v svoji skrbi za ljubljeno mamo – vsi, ki so tudi včasih lahko izbrali, da so bili srečni za en dan – morda celo dva – predno jih je zagrnila strašljiva temnica ran, brez notranjega miru in so se v trenutku celo izgubili – vse si obogatila. In čutila si njihovo osamljenost, ko niso mogli vračati tvoje dobrote.

Tvoje besede so mnoge opogumile, da so spet videli modro nebo, ptico na veji, metulja na cvetu in smehljaj na obrazu, kjer so bile prej solze.

Danijela, tako sem brala tvoje verze in črtice – brala, kot si jih ti doživljala.

Plemenito srce, Danijela – veliko, srečno, bogato srce z ljubeznijo, spoštovanjem in upanjem. Kako bogata si v darovanju sebi! Hvala za tvoje darove – življenjska šola za vse.

Draga Gelt, december 2017

Komedija Slovenske igralske skupine Melbourne 2017

USODNI ZMENKI

Avtor Vinko Möderndorfer, pred leti nagrajenec Zlatega peresa za najboljšo komedijo

Najprej lepa hvala: Verskemu in kulturnemu središču v Kew in mag. patru Cirilu A. Božiču OFM OAM EV in laiški misijonarki Mariji Anžič, da smo lahko vadili na odru v dvorani in imeli tam tudi premiero; Slovenskemu klubu *Jadran*, Slovenskemu društvu *Planica*, Slovenskemu društvu Geelong in Verskemu središču Merrylands ter patru Darku Žnidaršiču OFM za prijazen sprejem. Povsod smo bili lepo sprejeti in gledalci so zelo uživali in se nasmejali. Tudi v pogovorih z gledalci smo občutili veselje in priznanje – skupno smo uspeli in najvažnejše: prisrčna hvala vsem, ki ste se udeležili predstav. Navadno pri komedijah - to vsak ve - pride do različnih situacij, ki povedejo gledalce čisto drugam, kot so pričakovali, ali ne? Upam, oziroma celotna igralska skupina upa, da ste razumeli smešne prizore brez premišljanja: 'Le kaj je hotel pisatelj s tem reči?!'

Igralci letošnje komedije so se izredno dobro izkazali. Se strinjate? Prav vsi so se potrudili z učenjem besedila, odigrali svoj karakter, zelo lepo izbrali obleke in skupno smo okrasili oder – odlično, igralci!

Vera Brne – poznana igralka je odlično odigrala vlogo Valerije; **Damon Rousis** se je prvi naučil celotno vlogo Mirka in niti ni Slovenec;

Tone Urbas – odigral je vlogo Alberta in je glasno izrazil svoje mnenje o Mirku, se povezal z mamo – **Anico Markič**, da sta zmagala in so se njuni skriti načrti uresničili. **Romana Žetko** je predstavila vaško opravljivko Rozo. O opravljivkah v našem vsakdanjem življenju: Ali je kdo med nami, ki ne pozna vsaj ene opravljivke, kateri cilj življenja je, da vse strobezlja in raznese med ljudmi – in še več doda? Da, to je resnična tragedija življenja, ali ne?! **Helena Leber** je tudi letos

lepo uredila vse pričeske, lasulje in pripravila obraze za odrske luči. Vodomet v parku je naslikala **Lili Eggleston Tomažič**. Fotografirali so: **Julia Markič Smith**, **Margaret Reisman**, **Jana Robinson Jereb** in v Sydneyu **Martha Magajna**; video - **David Robinson**.

VABILO VSEM SLOVENCEM: Sporočite, kaj bi želeli videti v prihodnje. Mogoče so vam bolj všeč spodaj navedene žalostne drame: **Ivan Cankar:** *Kralj na Betajnovi*, *Pohujšanje v dolini Šentflorjanski*, *Hlapec Jernej in njegova pravica*, *Za narodov blagor*, dramatisirana romana *Hiša Marije Pomočnice* in *Na klancu*. **Fran Saleški Finžgar:** *Razvalina življenja*. **Josip Jurčič:** *Deseti brat*, *Rokovnjači*. **Ivan Tavčar:** *Visoška kronika*. **Fran Milčinski:** *Mogočni prstan*. **Ivan Potrč:** *Na hudi dan si zmerom sam*. **Josip Stritar:** *Oderuh*, *Pravo junaštvo*. **Oton Župancič:** *Veronika Deseniška*. In še veliko več dram je v slovenski klasični in moderni literaturi.

Povejte, prosim! Svetujte. Povejte nam čarobne besede in navodila, kje dobiti veliko igralcev za tragedije? Pridružite se nam, da bomo lahko igrali igre, ki bodo zadovoljile vedno prav vse in bo več solzà. Privabite in pripeljite veliko prostovoljcev. Opogumite se, izberite / napišite drame in komedije, režirajte in predstavite. Pogumno naprej! Korajža velja! Vsi Slovenci širom Avstralije vas bodo z veseljem sprejeli.

Draga Gelt OAM

Režiserka **Draga Gelt OAM** predstavlja igralce po igri v Merrylandsu.

Bogata razmišljanja Cilke Žagar iz Lightning Ridge-a

Božične pesmi

Po vseh pojedinah in obdarovanjih smo se srečali pri božični slovenski sveti maši v Canberri. Tu smo srečali tudi Jezusa in sebe. Mnogokrat smo se začasno razšli v našem vsakdanjem življenju, a v cerkvi smo vedno peli iste pesmi. Spoznala sem, kako močna in pomembna je vez in vloga cerkve, ki je vedno vzdrževala in bogatila našo skupnost. Hvala za prisrčno srečanje in želim, da se še srečamo v novem letu 2018.

Glas patra Darka je donel kot slap Savice med rožnate glasove odličnih canberskih pevcev. Hvala za te edinstvene trenutke. Rahlo mi je šlo na jok, ko sem se spominjala božičnih pesmi iz mladosti, domačih krajev in ljudi. Zaželela sem si več srečanj, več trenutkov, ki bi nas spet združili in objeli kot skupino, ki si je delila življenje in izkušnje zadnjih šestdeset let. V skritih kotičkih srca in misli smo vedno del eden drugega. Vsako božično srečanje avstralskih Slovencev je zame ganljivo. Obenem tudi žalostno, ker nas je vsako leto manj.

Ves svet se vse hitreje spreminja in tega ne moremo spremeniti. Vestno se prilagajam spremembam, vendar pogrešam mnogo stvari iz mladosti. Pogrešam petje in ples. Včasih smo peli zdravljice in žalostinke, ljubezenske in pobožne pesmi. Fantje so peli serenade, mamice so pele uspavanke, dekleta so pela, ko so delale na polju, fantje so vriskali v vinogradih. Celó ko srečam moje učence, se radi spomnijo, kako smo peli v šoli. Zdaj gledamo in poslušamo, kako plešejo in pojejo ptice in ljudje na televiziji. Pogrešam dragocenosti, ki so šle iz roda v rod. Tradicije, ornamenti in slike, svečana oblačila in obredi. Ni več dragocenosti; naprodaj so vedno nove tehnologije. Predno se imamo čas naučiti uporabljati in vzljubiti stvari iz prejšnje sezone, so te že zastarele.

Pogrešam spoštljivost in dostojnost. V starih časih smo spoštovali predstojnike, starejše in voditelje, zdaj pa so voditelji samo kritizirani, napadeni, ponižani in zaničevani. Včasih smo

učili moralno vzgojo in predstavili otrokom življenje ljudi, ki so olepšali svet. Danes se norčujemo iz morale.

Od tu do tja - nikjer doma.

Nam znani urednik Rodne Grude, pokojni Jože Prešeren, je takole napisal za uvod moje knjige Avstralski Slovenci:

»V gimnaziji sem se naučil latinski izrek: ‚Domovina je, kjer je dobro.‘ Takrat nisem razumel tega izreka. Kaj ni naš pesnik Župančič napisal nasprotno: ‚Domovina je ena, nam vsem dodeljena.‘ Takrat sem bolj zaupal slovenskemu pesniku, zato sem ostal doma v Sloveniji. Ko pa sem srečal mnoge avstralske Slovence, sem začel razumeti latinski izrek. Za mnoge je postala Avstralija domovina, ker je tam dobro.«

Pogosto, ko se pogovarjamo, vprašamo eden drugega: Kdaj greš domov? Mi mislimo na rojstni kraj, na vas, kjer poznamo stezice in ceste, vrednote in tradicije. Tam vsi vedo, kaj se spodobi za vsako priložnost, kaj je prav in kdo ima najboljše recepte za potico in za življenje. V mislih se vračamo v varno zavetje doma in otroštva. Seveda se je tudi tam vse spremenilo.

Ko smo prišli sem, smo z odprtimi rokami objeli vsakega, ki je bil z našega konca, da smo se lahko po slovensko spominjali Slovenije. Zgradili smo slovenske klube in jih imenovali dom. Tudi otroke smo pripeljali tja, vendar zanje to ni bil dom. Njihov dom je bil na avstralskem igrišču, kjer so le redki Slovenci sodelovali pri igrah in navijali zanje. Njihova športna, zabavna in šolska srečanja so potekala večinoma brez prisotnosti slovenskih staršev. Pozabili smo, da se naši otroci nimajo kam v mislih vračati in kaj spominjati iz Slovenije. Zato je vedno bila med nami rahla vrzel. Živeli smo vzporedno, mi smo tekmovali s svojimi vrstniki, otroci pa s svojimi. Mi smo živeli po starih pravilih, otroci so sprejeli nove. Ko so otroci poganjali korenine v njihov rojstni kraj, smo se mi vračali v slovenski klub in tam obujali spomine na dom. Otroke smo sicer peljali s seboj, ker nas je bilo rahlo strah,

da bodo zrasli v nekaj tujega in ne bodo razumeli naše ljubezni do domovine. Nismo razumeli, da je tudi našim otrokom dana ena sama domovina, Avstralija.

Ideja ‚dom‘ skoraj ne obstaja v Avstraliji. Ljudje delajo in stanujejo v nekem kraju za kratek čas. Odrasli menjajo službe in otroci menjajo šole in družine in kraje.

Vsi poznamo avstralski izrek: Ne moreš imeti vsega. Kolač, ali ga poješ ali ga imaš – ‚Eat your cake or have it‘. Rože ovenejo, ko so presajene, predno znova zaživijo in se razcvetijo. Nekdo je pritihtopil iz Slovenije vejico bezga v Lightning Ridge. Ko sem ga posadila v mojem vrtu, mu je vzelo dolgo, da je pogнал. Potem je začel cveteti po vsakem dežju. Bezgu je vzelo leta, da je spoznal, kdaj je tu pomlad.

Včasih mi je žal, da se naši otroci ne sprehajajo po slovenskih parkih in ob naših rekah, namesto na internetu, kjer besede nimajo utripa srca. Na ekranu je vse črno na belem, tam ni hrepenenja in negotovosti. Govorila sem z vnukinjami, ki bi tudi rade imele bolj globoke in trajne odnose z ljudmi, ko iščejo nove načine ljubljenja, ker ljubiti in biti ljubljen je še vedno največja sreča.

Darila

‚Upam, da bo znal ceniti to, da sem si vse leto pritrgovala za to darilo‘, je vzdihnila Wendy. Kupila je dron za vnuka, ker je videl to igračko na televiziji. Wendy sama ne ve, kaj je dron, in kaj bo vnuk z njim, vendar je vsak teden dala na stran dvajset dolarjev zanj, ker si je desetletni Robert ravno to želel in ima ona Roberta rada. Wendy je vedno izpolnila vse Robertove želje. Le kako naj otrok, ki so mu izpolnjene vse želje, visoko ceni še eno izpolnjeno željo.

Moj sin Marjan se še spominja, kako je hrepenel po malem matchbox avtomobilčku. ‚Sem štel dni do božiča, ker sem upal, da bom dobil ta avtomobilček. To čakanje je bilo najdragocenejše.‘ ‚Največ sem se naučil, ko smo bili revni‘, pravi Marjan. Brez tistih izkušenj ne bi nikdar imel tega vsega in ne bi znal ceniti, kar sem in kar imam. To so bila leta, ko smo se učili ustvarjati, delati in varčevati. To so bila dragocena leta malih uspehov.

Moj božič

Za božič je hvaležnost kot molitev bila narisana na mojem obrazu. Hvaležnost za vse dobre ljudi, za tiste, ki me imajo radi, hvaležnost za prijetno vreme, za zdravje in za dobrote praznovanja. Predvsem hvaležnost za družino. V mislih jih vse položim v Božje naročje in tako vem, da bo z njimi vse prav, in da so na varnem.

Seveda je tako brezskrbno praznovanje bilo dano malo ljudem, medtem ko so milijoni ljudi lačni, bolni in brez doma. Slišimo o katastrofah in tragedijah v času, ko so naša mesta okrašena in obdarovana. Vsi skušamo olepšati praznike tudi za te pozabljene osamljene ljudi. Pokličemo prijatelje, obiščemo bolnike in osamljene, da bi se malo oddolžili za vse svoje dobrote. Prijateljstvo vrne prijateljstvo. Je kot nasmeh, ki rodi nasmeh.

Družina

Ves svet obsoja in sodi prekrške iz preteklosti. Zgražamo se nad vplivnimi člani družbe, ki so s svojim vedenjem bili slab zgled za mladino. Ko beremo o enem prekršku učitelja, so posredno krivično obsojeni vsi učitelji. To je ‚prejudice‘, predsodek, sojenje brez dokazov, sojenje celoti zaradi prekrška enega člana. Vsaka skupina ljudi ima dobre in slabe ljudi. Če bi en Slovenec bil obsojen kot zločinec, upam, da ljudje ne bi obsodili vseh Slovencev. V času, ko je vse dovoljeno, iščemo krivce, ki so izrabljali svoj položaj za nasilje nad ženskami in otroci. Čutimo se vzvišeni in tenkočutni, ko sodimo krivcem prejšnjega stoletja. Pozabljamo, da so za otroke starši najbolj vplivni ljudje. Sorodniki in ljudje v njihovem okolju se imajo priliko približati otroku in prilika pogosto napravi tatu. Če se učitelj pregreši, ga otroci zatožijo staršem, če pa se oče pregreši, otrok nima nikogar, ki bi se mu pritožil.

Ko sem študirala kriminologijo, sem opazila statistike, ki pravijo, da je od 80 do 90% nasilja in pedofilije v družini. O tem se ne sliši veliko. Mediji napadajo samo javne osebnosti naše družbe. Današnje družine niso vedno otroci

in njihovi roditelji. Kljub popularnemu mnenju, da je kakršnakoli skupnost lahko družina, je samo roditeljem prirojena skrb za naraščaj. Drugi ljudje so lahko dobri vzgojitelji in ljudje, toda oče in mati imajo od Boga dano nalogo, da varujeta svoje gnezdo. Tako je tudi v vsaki živalski družini.

Vse naravne družine seveda niso idealne, vendar roditelji v veliki večini skrbijo za svoj naraščaj bolj kot tujci, oziroma začasni člani te nove družinske skupnosti.

Nekateri glasni zastopniki manjšin celo trdijo, da bi bilo treba ukiniti idejo o materi in očetu in naj bi država enotno vzgajala in varovala otroke. O tem se je seveda že govorilo po vojni. Komunizem je vsaj na začetku učil, da naj bi otroci rasli v jaslih in da bi vsi jedli iz istega korita. Nekaj od te ideje še živi v Združenih narodih, ki so s svojim odlokom o človekovih pravicah vzeli mnoge pravice staršev.

Ko tujci postanejo del družine, je težje za otroka najti varno osebo, da bi se pogovorili o stvareh, ki jih otroci niti še ne dojemajo. Kjer eden od staršev ni naravni oče ali mati se pogosto zgodi, da naklonjenost do otroka mine, ko par zaide v težave ali se razide. Otroci živijo v prijaznem okolju le, dokler ne pride kaj narobe med parom ali z otroci. Samo biološki starši ostanejo starši za vse življenje.

Se spomnim starega Aborigina Duddly-ja, ki je rekel: »V starih časih smo vedeli, kaj je prav in kaj ni. Vsi smo delali, da smo preskrbeli družine. Naši delodajalci so nas rabili in usposobili in naši otroci so nas spoštovali in ubogali, ker smo skrbeli zanje. Zdaj oblast skrbi za naše otroke, a nihče jih ne uči živeti. V preteklosti je bilo življenje težko, a zdaj je postalo brezsmiselno in brez cilja.«

Spet se spomnim stare Ivy, ki je rekla: »Nihče več ne ve, kaj je prav in kaj ni. Stara pravila ne

veljajo več, novih pa ni. Fantje ne vedo več, kako dvoriti dekletu, ker se dvorjenje smatra za napad in nadlegovanje. Zdaj se smatra za kaznivo dejanje, če fant reče dekletu, da je lepa. Kaj šele, če je to v službenem okolju. Kaj šele, če je fant malo starejši ali pa na višjem položaju. V starih časih so starši učili otroke, kako se dekleta in fantje zblizujejo. Bil je znan izrek: Fantje izbirajo in dekleta izberejo. Fantje so se dekletu ponudili in dekleta je odločilo, katerega je sprejelo za moža. Danes ni več teh preprostih pravil, ker je vse prav, dokler se dekleta ne pritoži na policiji ali sodišču. Še dobro, da pticam in drugim živalim ni prepovedano dvorjenje in lahko pojejo in plešejo eden okrog drugega, predno se združijo. Sledijo Božjemu načrtu.

Na politiko gledamo s svojega zornega položaja

V Lightning Ridgeu je sorazmerno veliko mladih Filipink, ker so si starejši evropski samci šli tja po ženo. Vse te žene so pridne delavke in imajo vzorne družine. So prijazne in pametne. Vse pridejo v cerkev in se hitro pridružijo naši skupnosti.

Danes sem govorila s Fee. Pritožuje se, ker Filipini nimajo border security - zavarovane meje, tako kot Avstralija. Pravi, da bi večina Filipincev želela, da so pod okriljem Amerike ali Avstralije. Bojijo se, da jih bodo muslimani preplavili. Njim je enostavno s čolnom priti preko Malezije in Indonezije na Filipine. Pravi Fee, da Filipinci živijo v strahu pred milijoni teh beguncev, ki so postopoma zavzeli velik del Filipinov. Pravi, da si begunci pridobijo filipinsko ime in identiteto v upanju, da spodrinejo Filipince in tudi da lažje pridejo v Avstralijo.

Kristjani se hitro prilagodijo v Avstraliji ali Ameriki, ker nimajo posebnih kulturnih problemov in zahtev.

Revija MISLI je začela letos 67. leto. Misli bodo izšle v šestih številkah kot dvomesečna revija. Naročnina za leto 2018 je \$60, letalsko po svetu \$120.

Posebna hvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda. Hvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona in pri reviji Misli; hvala za Vaše delo, darove, molitve in praznična voščila.

Bogu hvala za Vas! Uredništvo in uprava MISLI

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

JUBILEJEM NAPROTI

Leto Gospodovo 2018 je v Cerkvi v Avstraliji leto mladih, za nas pa tudi leto jubilejev: 50 let bo minilo od blagoslova naše cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew – Melbourneu, 45 let je minilo od blagoslova naše cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu – Sydneyu, 35 let blagoslova cerkve sv. Družine v West Hindmarshu – Adelaide in 35 let od blagoslova cerkve vseh svetih v Wollongongu – Figtreeju. Brez žive Cerkve, ki jo gradimo rojaki in patri tukaj, ne bi bilo naših Božjih domov in središč – slovenskih misijonov, ki so naši domovi z Bogom in v Bogu.

»Ko se Bogu zahvaljujemo za vsa ta leta (ki jih je v Avstraliji še več, op.), bi se lahko vprašali, kaj je ta ali ona naša župnija skozi ta čas vse bila, kako je nastajala. Lahko bi šli pregledovat župnijske knjige: krstno, poročno, mrliško knjigo, knjigo prvoobhajancev, knjigo birmancev in bi tam spoznavali, kako so ljudje postajali kristjani, živeli kot kristjani in se od svojih pokojnih poslavljali kot kristjani. (...) Ampak, življenje je pa drugje. (...) Župnija tudi ni neko področje, ulice ali poti, župnija tudi niso domovi, v katerih živite. (...) Če hočemo, dragi bratje in sestre, spoznati življenje neke župnije, se je treba podati na pot v srca. Vaša župnija je danes živa v vaših srcih. Kolikor ta župnija živi v Vaših srcih, toliko je to živo občestvo, občestvo, v katerem je Bog po Jezusu Kristusu v resnici doma. In zato bi Vas povabil, da to praznovanje, da ta obletnica ne gre mimo, ne da bi vsak izmed nas šel v svoje srce in tam pretehtal, koliko je njegova vera živa in trdna, koliko je Bog v resnici navzoč

v srcu, v razmišljanju, odločitvah, koliko se Božja navzočnost vidi v naših medsebojnih odnosih, v naših odnosih do ljudi, s katerimi se srečujemo, v naših odnosih do vprašanj, ki jih postavlja življenje in ki jih zastavlja za naš čas«
(nadškof msgr. Stanislav Zore)

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA V LETU GOSPODOVEM 2017

KRSTI: 3: 2 deklici, 1 deček.

POROKA: 1. Povprečna starost poročencev je 35 let in pol. Še ena poroka je bila sklenjena v naši cerkvi vseh svetih v Wollongongu, vendar so imeli svojega duhovnika od drugod in tiste ne štejem v našo statistiko.

POGREBOV smo imeli 20: 13 moških, 7 žensk. Povprečna starost pokojnih je 81 let in pol (moških 80 let in pol, žensk 83 let). Najmlajši je bil moški, star 60 let, najstarejša je bila žena, ki je dočakala 96 let. Previdenih je bilo 15. Dva pokojna rojaka sta iz Wollongonga in sta bila pokopana tam.

NEDELJNIKOV: V Merrylandsu 140, italijanskih vernikov od teh 16. V Wollongongu 34, v Canberri 30, v Newcastleu 12, na Zlati Obali 8, na Planinki pri Brisbaneu 30.

SV. OBHAJIL: 12.023.

BOLNIKI: Obhajanih 184, maziljenih 115.

PRVOOBHAJANEC: 1.

MED NAMI JE BILO...

IGRALSKA DRUŽINA iz Melbournea je na našem odru v dvorani predstavila enodejanko Vinka Moederndorferja USODNI ZMENKI v priredbi Drage Gelt v nedeljo, 19.11. Zbralo se nas je kakih 80, pri sv. maši nas je bilo

več. Kakšne velike množice res ne moremo več pričakovati, toda rojaki iz Melbourn, ki jih je bilo tudi samo 7 (sedem), so bili zadovoljni. Seveda pa imajo naši ljudje veliko rajši preproste, stare domače igre iz kmečkega ali vaškega življenja.

ADVENTNI ČAS, ki smo ga začeli 3.12., je bil tokrat najkrajši. Na 1. adventno nedeljo smo v dvorani spet sprejeli Miklavža, ki nas je razveselil in razdelil darila. Otrok je bilo precej manj kot prejšnja leta. Nekateri so manjkali zaradi bolezni, drugi zaradi drugih stvari, nekatere družine pa so verjetno računale na naslednjo nedeljo. Zato že zdaj opozorim, da je pri nas **v Merrylandsu miklavževanje vedno prvo nedeljo v decembru**. Če je pa kdaj kakšna sprememba, pa vedno oznamim in naročim, da se redno obvestimo, le v cerkev moramo priti kaj več, saj nekatere pogrešamo že nekaj časa, spletne strani ali socialna omrežja pa tudi niso dovolj, še posebej ne, če kdo ne pregleduje sporočil sproti, sprednje klopi in stoli ob straneh v naši cerkvi pa precej samevajo.

LETOŠNJE CERKVENO LETO je v Avstraliji LETO MLADIH ob 10-letnici Svetovnega dneva mladih v Sydneyu 2008. V Sydneyu so pripravili mladinski katoliški festival od 7. do 9.12.2017, ki so ga sklenili s koncertom in sv. mašo na Domain-u. Ker se sam nisem mogel udeležiti srečanja zaradi obveznosti, bomo zelo veseli, če se bo oglasil kakšen udeleženec in napisal kaj več, priložil kakšno sliko.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV v četrtek, 7.12., ki ga pripravlja naša Molitvena skupina Srca Jezusovega, je več kot uspelo. Zbralo se nas je 48, kar je več kot leto prej. Pri sv. maši ste rojaki lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja, v dvorani pa smo se okrepčali z domačimi dobrotami, ki ste jih pripravili veliko. Bog povrni vsem pridnim,

tudi tistim, ki ste pomagali postreči! Priporočilo "Prinesite s seboj poln krožnik za skupno mizo" je dobilo lep odziv. Pridne gospodinje so prinesle polno dobrot, katerim je bilo treba dodati le še nekaj pečenih piščancev, drugo pa je bilo skoraj vse na razpolago: solate, narezki, pecivo in na koncu sadna solata s sladoledom, kaj bi si še več želeli...« je zapisala na spletni strani www.glasslovenije.com.au Martha Magajna. Po angleško rečemo »BYO« – »Bring Your Own« (Food, Drinks). Zadnjič sem nekje prebral, da se je (mislim, da v Clevelandu, Ohio, ZDA) zgodilo, da se je priselil v župnijo nov faran in ko je slišal oznanilo za prireditev in navodilo »Bring your plate«, je prinesel prazen krožnik, ni namreč vedel, da mora prinesiti hrano za skupno mizo.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO smo lahko zapeli samo obe nedelji in v četrtek, druge dni pa smo se spomnili pri sv. maši in razmišljali ob bogati Božji besedi v dneh pričakovanja, ker nas je premalo, da bi zapeli speve. Sicer k sv. mašam med tednom prihaja kakih 15-20 ljudi, toda večinoma so drugih narodnosti. Prvi dan devetdnevnice, v soboto, 16.12., pa smo se pridružili občestvu v sosednji krajevni župniji sv. Marjete Alakok – St. Margaret Mary, po sv. maši so se v dvorani predstavili s svojimi božičnimi pesmimi ljudje različnih narodnosti, ki živijo v Merrylandsu in okolici. P. Janusz je povabil tudi naše pevce in pevke v zboru Južne zvezde, vendar so se naši pevci opravičili, nekaj naših ljudi pa se je udeležilo sv. maše in srečanja, glede na to, da v samem Merrylandsu naših ljudi ne živi veliko.

Pater Darko in diakon Georges sta si delila bogoslužje v obeh jezikih in pevski zbor pod vodstvom Uroša Ergaverja je lepo prepeval.

Pridne gospodinje iz molitvene skupine: Marija Gomboc, Zora Johnson, Ema Jaksetič, Danica Petrič, Vilma Kobal in Štefka Šprajcer.

NA BOŽIČNI SVETI VEČER so obhajali sveto mašo pri nas melkitski duhovniki in verniki. Njihov diakon g. Georges Tadourian je potem sodeloval še pri NAŠI BOŽIČNI POLNOČNICI, zapel evangelij angleško po njihovem napevu in pridigal angleško, jaz pa slovensko. Jezuščka je v jaslice prinesla ministrantka Monica Ergaver. Polnočnica pri nas ni več tako obiskana kot nekoč, prostora je bilo v cerkvi še dovolj, veseli pa smo bili mladih in vsi smo bili zelo navdušeni. Diakon Georges je povabil k polnočni sv. maši tudi svojo družino: ženo in štiri otroke. Prišla sta tudi gosta iz Slovenije Mitja Ergaver iz Šturij, ki je bil na obisku pri bratu Urošu, in Metka Simčič, ki prihaja iz Goriških Brd. Pri sv. maši ob 9.30 dopoldne je zapel zbor Južne zvezde. Subdiakon Mark Scotto, ki je pripravljajal za naslednjo melkitsko sv. mašo ob 11.00 dopoldne, mi je navdušen dejal: »Kako lep je vaš božič, tako lepo petje imate!« Naše Južne

Uroša Ergaver je obiskal njegov brat Mitja iz domovine s prijateljico.

zvezde so sodelovale na srečanju »One in Christ«, ki ga je pripravljala Mark, in stari znanci so bili veseli, da so se srečali.

V Wollongongu se nas je pri zgodnji božični polnočnici zbralo veliko več kot prejšnja leta, skoraj 60, nekaj je bilo tudi Sydneyčanov. Domači cerkveni pevski zbor je navdušeno prepeval. Naša pevovodkinja Barica Brodnik je bila odsotna zaradi poškodbe, prišel pa je njen brat Franci Rajk, ki je ob koncu sv. maše zapel naprej Sveto noč po angleško, ko smo odpeli slovensko. Franci je lani septembra dopolnil 70 let.

V Canberri pa obhajamo sv. mašo na božič zvečer, zbralo se nas je 39, običajno nas je za velike praznike več.

Zelo lepo pa je uspelo naše **ŠTEFANOVANJE**. Zbralo se nas je več kot 90 pri praznični sv. maši in potem v dvorani pri kosilu, proslavi in srečolovu. (Leta 2016 nas je bilo precej manj, kar tri omizja so bila prazna.) Slavnostni govornik sem bil tokrat kar p. Darko, ki sem predstavil nagovor nadškofa p. Stanislava Zoreta OFM pri sv. maši za domovino, ki jo je nadškof daroval v ljubljanski stolnici 21.12.2017. Nazdravili smo naši Sloveniji in vsem Slovencem za dan samostojnosti in enotnosti. Za kosilo - »catering« - je poskrbela gospa Ratka Zonjić, doma iz Črne gore, in njene sodelavke, dobrot smo imeli

Južne zvezde s p. Darkom.

veliko, pokusili smo celo njihov sveže pečen domač kruh in bili navdušeni. Z veseljem jih bomo spet povabili. Hvala vsem, ki ste pomagali pripraviti božična bogoslužja in praznovanja, štefanovanje, jaslice in vse potrebno, prav tako za božična voščila in darove!

NAŠO OBLETNICO, 45. obletnico blagoslova naše cerkve sv. Rafaela, smo obhajali v nedeljo, 14.1., pri sv. maši. Slovesna praznovanja na vseh omenjenih štirih krajih pa bodo v oktobru, ko nas bosta obiskala nadškof p. Stanislav Zore OFM in provincial p. Marjan Čuden. Pri nas bomo praznovali v nedeljo, 14.10., točno devet mesecev po obletnici. Označimo si datum že sedaj in obvestimo drug drugega.

NOVA KRALJICA GLASBIL PRI NAS

Za novo jubilejno leto je naša cerkev sv. Rafaela dobila **NOVE ORGLE**. Dosedanje orgle, ki smo jih imeli od leta 1980, so nagajale, odpovedovale že nekaj časa, včasih celo niso imele moči, ali pa

Dolgoletna organistka Milka Stanič je med sveto mašo na svečnico, 2.2.2018, prva igrala na naše nove orgle pri sv. maši. V nedeljo, 28.1., pa je zadnja zadnjič igrala na stare orgle. Milka bo na prvo postno nedeljo, 18.2., praznovala 93. rojstni dan. Bog Vas živi, Milka!

pedal in registri ne povezave. Mojster Dizzy Dizon jih je lani servisiral in uglasil, pa sem ga moral po treh mesecih spet klicati. Zato smo se že novembra s pevci odločili in se obvestili, da naročimo nove orgle. V sosednji farni cerkvi sv. Marjete Alakok so tudi kupili nove, ker so prejšnje odslužile, dobil sem naslov in navezal stik. Gospa Kerry Morenos iz podjetja Principal Organs iz Dee Why nam je predlagala orgle RODGERS 559, ki so izdelane v ZDA. Povabil sem jo k naši sv. maši in smo se srečali s pevci na nedeljo Kristusa Kralja, 26.11. Orgle smo dobili 31. januarja. Zbranih imamo že skoraj polovico sredstev, zato še vabimo dobrotnike, da prispevate kakšen dar za odplačilo naših orgel, postavitvev in uglasitev.

Potem bo prišla na vrsto naša cerkvena streha, ki je bila nazadnje nova pred skoraj 30 leti, sedaj pa že zamaka na dveh straneh ob nalivih. Lojze in Richard Slatinšek bosta naročila material in poskrbela za novo streho.

NAŠI SLAVLJENCI: Jože Košorok je lani marca praznoval 90. rojstni dan. **Lojzka Husarek** je 8.6. lani praznovala svoj 80. rojstni dan. **Dragica Valenčič** je 1.1. praznovala svoj 80. rojstni dan. **Ivanka Žele** praznuje konec februarja 85. rojstni dan. **Karel in Fanika Knap** na Gold Coastu sta lani praznovala biserno poroko – 60 let. **Anton in Elizabeta Kociper**

SVETI KRST: ALLY HARPER KRNEL, hči Johna in Abby Lynn, rojene Pierce, rojena 24.3.2017. Botra sta bila Adrian Lee Stutts in Billy Mark Stutts. Merrylands – Sv. Rafael, 30.12.2017.

Ivanka Žele bo praznovala konec februarja 85. rojstni dan. Čestitamo!

praznujeta 50-letnico – zlato poroko, **Anton in Gizela Špiclin** bosta prav tako praznovala biserno poroko junija. Prosim, sporočite, če je še kdo! Vsem, ki so praznovali ali že praznujejo, pa naša voščila!

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
Na svečnico, 2.2.2018, bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Ob 7.30 zvečer bodo sv. mašo obhajali melkiti. Sveče bomo blagoslovili pri obeh sv. mašah. Pred večerno sv. mašo bomo častili Najsvetejše od 6.00 zvečer dalje in zmolili litanije Srca Jezusovega.

BLAGOSLOV SV. BLAŽA bo že na svečnico pri obeh naših sv. mašah, v soboto pa pri redni sv. maši ob 7.00 zvečer.

NEDELJA, 11.2., je zadnja pred začetkom postnega časa. Takrat nas bo obiskal in maševal za nas **p. dr. MIHAEL STANISLAV VOVK** s Svete Gore, ki je letos 29.1. praznoval

svoj 80. rojstni dan. Po sv. maši mu bomo voščili v dvorani. Naše pridne gospodinje prosim, če pripravite pustne krofe, da se bomo lahko posladkali, kot se spodobi!

NA PEPELNICO, 14.2., BOSTA SV. MAŠI Z OBREDOM PEPELENJA ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Ta dan je strogi post. Post veže od 18. do začetega 60. leta, starejše veže samo zdržek od mesa in mesnih jedi (dovoljena je mesna juha, prav tako zabela). Strogi post je tudi na veliki petek. Zdržek pa nas veže vse petke v postnem času, med letom pa ga lahko nadomestimo tudi s kako drugo obliko odpovedi.

KRIŽEV POT V POSTNEM ČASU bomo molili vsak četrtek in petek pred sveto mašo: ob četrtek ob 10.00 dopoldne (sv. maša je ob 10.30) in ob petkih ob 6.30 zvečer. Družinski križev pot imamo na 5. postno nedeljo, 18.3., ob 9.00 dopoldne.

BLAGOSLOV OTROK IN ŠOLSKIH TORB ob začetku šolskega in veroučnega leta bo zadnjo nedeljo v februarju, 25.2., ob 9.30 dopoldne. Vabljeni v čim večjem številu, da se priporočimo Gospodu za novo šolsko leto.

LETOS TUDI NAČRTUJEMO BIRMO PO PETIH LETIH. Kandidati se čim prej prijavite, prav tako za pripravo na prvo sv. obhajilo. Nauk za birmo bomo začeli takoj februarja – prvo srečanje bo že v nedeljo, 11.2., in potem vse naslednje nedelje v postnem in velikonočnem času. Na cvetno nedeljo in veliko noč ne bo nauka, udeležimo pa se prazničnega bogoslužja. Sv. birmo bomo obhajali na materinski dan, v nedeljo, 13.5., ko praznujemo praznik Gospodovega vnebohoda. Takrat nas bo prvič obiskal in maševal škof msgr. Vincent Long van Nguyen iz Parramatte, ki bo tudi blagoslovil nove orgle.

V VELIKEM TEDNU so bogoslužja kot običajno, sv. maša na veliki četrtek in vigilija na veliko soboto ob 7.00 zvečer, obredi na veliki petek, 30.3., pa so ob 3.00 popoldne. Na veliko noč, bo vstajenjska sv. maša ob 8.00 zjutraj.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do septembra ob 4.00 popoldne.

V nedeljo, 11.2., nas bo obiskal in maševal p. Mihael S. Vovk, ki mu bomo voščili za njegov 80. rojstni dan – praznoval ga je 29.1. - Isti dan, 29.1., je praznovala svoj 70. rojstni dan **Marinka Rudolf**, žena predsednika Ivana Rudolfa. Srečno pot obema v novo desetletje! V marcu bosta sv. maši redno 2. nedeljo v mesecu, 11.3., in potem na cvetno nedeljo, 25.3., ob 5.00 popoldne. Na veliki petek bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

Na veliko noč, 1.4., bo sv. maša ob 12.00 – opoldne (at noon). V nedeljo, 8.4., pa bo sv. maša že ob 4.00 popoldne (zimski čas) in tako do vključno septembra.

Papež Frančišek je 30.11.2017 imenoval novega škofa v Wollongongu. Novi škof je msgr. BRIAN MASCORD, 58, dosedanji generalni vikar škofije Maitland - Newcastle, lanski srebrnomašnik, rojen 30.1.1959 v Newcastlu. Preden je stopil v bogoslovje v Manlyju, je bil šest let učitelj na katoliški osnovni šoli. Mašniško posvečenje je prejel 31.10.1992 v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu pri Newcastlu in je deloval na raznih župnijah, od leta 2007 je bil voditelj sveta za duhovne poklice v škofiji in od leta 2012 generalni vikar. Škofovsko posvečenje bo prejel v četrtek, 22.2.2018, ob 7.00 zvečer v WIN Entertainment Centre, Cnr. Crown & Harbour Streets, Wollongong. Glavni posvečevalec bo sydneyški nadškof metropolit msgr. dr. Anthony Fisher OP, sopusvečevalca pa dosedanji škof v Wollongongu msgr. Peter William Ingham in škof škofije Maitland – Newcastle msgr. William Joseph Wright.

Škof msgr. Peter Ingham, ki je vodil škofijo Wollongong 16 let in pol, odhaja sedaj v pokoj. Letos praznuje 25-letnico škofovskega posvečenja. Papež sv. Janez Pavel II. ga je leta 1993 imenoval za sydneyškega pomožnega škofa, leta 2001 pa za škofa v Wollongongu.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 21.1., 18.2., 18.3. Na 1. postno nedeljo, 18.2., bo tudi obred pepelenja.

V aprilu bo sv. maša samo na veliko noč, 1.4., prav tako ob 6.00 zvečer. V nedeljo, 15.4., ne bo slovenske sv. maše, maja pa začnemo ob 5.00 popoldne, prvič na binkoštno nedeljo, 20.5.2018.

Z novim letom je nastopil službo župnika v župniji North Woden (Curtin in Garran) msgr. John Woods, bivši generalni vikar nadškofije Canberra – Goulburn, dosedanji župnik g. Anthony Frey pa je zaradi bolezni odšel v pokoj. Gospod Tony je poslal kartico z zahvalo tudi našemu slovenskemu občestvu v Canberri.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša za slovenske rojake je bila v nedeljo, 28.1.2018, ob 6.00 zvečer. Sv. maša, ki je bila napovedana v nedeljo, 26.11., je namreč odpadla zaradi ulične avtomobilske dirke – CAR RALLY-ja v Newcastlu, ker bi morali imeti sv. mašo kasneje in bi marsikateri tudi težko prišli k Božji službi. Velikonočna Božja služba bo v nedeljo, 15.4.2018, ob 6.00 zvečer.

Za druga bogoslužja in srečanja se dogovorimo.

NAŠI POKOJNI

ALOJZIJA PRUGOVEČKI roj. BERKOPEC je umrla že 24.3.2017 v Greenwich Hospital, vendar še ni bila omenjena v naših Mislih. Rojena je bila 15.2.1951 v vasi Praprot v župniji Semič kot najmlajša od petih otrok. V Avstralijo je prišla leta 1971 za bratom Martinom. Poročena je bila z Ivanom Prugovečkim. Otrok nista imela. Alojzija poleg moža Ivana zapušča brata Martina in družino v Avstraliji, v Sloveniji pa brata Antona in Jožeta in sestro Nado z družinami. V bolezni je prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v sredo, 29.3.2017 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

LUDVIK KASTELIC je umrl v Ashfield Baptist

Home v Ashfieldu, NSW, v nedeljo, 3.12.2017. Rojen je bil 15.8.1930 v Šembijah v župniji Knežak. V družini je bilo šest otrok. Ludvik se je poročil z domačinko Marijo Dolgan iz Šembij. Leta 1956 sta Ludvik in Marija šla čez mejo v Italijo in v kampu v Vidmu (Udine) čakala 13 mesecev na svoj končni cilj – Avstralijo, kamor sta pripotovala na ladji Faminia. Sestra Vida jima je priskrbela sobo v Annandale-u pri Sydneyu. Ludvik je najprej kot šofer prevažal olje Castrol, nato je bil vrsto let vzdrževalec in nadzornik v David Brown Gear Engineering v Camperdownu. Ko so to podjetje zaprli, se je zaposlil v Wollongongu. Kasneje je kupil vinograd v Hunter Valley, ki ga je obdeloval dvajset let, prideloval grozdje in vino in ju prodajal. Bil je dober in skrben mož in oče svoji družini. Pred štirimi leti je nesrečno padel z lestve in se težko poškodoval. Imel je tudi težave s srcem. V bolezni in trpljenju je imel močno voljo in vero. Zapušča ženo Marijo, hčer Olivio z možem Kenom, vnuka Sarah in Nicholasa, v Sloveniji pa brata Franeta, sestre Faniko, Milo, Marijo in Vido z njihovimi družinami. K cerkvenemu pogrebno obredu smo se zbrali v ponedeljek, 11.12.2017, v Camelia Chapel, Macquarie Park Cemetery and Crematorium. Nato je bil pokojnik upepeljen. V domači župniji so se Ludvikovi domači zbrali k sv. maši zanj v soboto, 9.12.2017, v podružnični cerkvi sv. Vida v Šembijah. Župnik Lojze Milharčič je prav tako sporočil pozdrave in sožalje v imenu vseh Ludvikovih domačih in vseh, ki so ga poznali.

EMIL LOZEJ je umrl v soboto, 16.12.2017 popoldne, v Summit Care Nursing Home v Smithfieldu, NSW. Rojen je bil v Vojščici na Krasu 8.4.1935. V Avstralijo je prišel novembra 1954. Po poklicu je bil mizar. Leta 1964 sta se v Paddingtonu poročila z Emilijo – Milko Cergolj, njuno zvezo je blagoslovil dr. Ivan Mikula. Emil je bil skrben mož in oče, družaben, dejaven je bil tudi kot balinar na Klubu Triglav. Bolan je bil štiri leta. V bolezni je prejel zakramente. Zapušča ženo Milko, hčer Liliano, vnuka Tiano in Adriana, v Sloveniji pa sestri Srečko in Jelko ter brata Vojka z družinami. Sin Vilibald je že pokojni. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v

naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v četrtek, 21.12.2017, s p. Darkom je somaševal g. Brian Egan, župnik župnije sv. Ambroža, Concord West, ki je kot družinski prijatelj spregovoril Emilu v slovo, prav tako sta mu spregovorila vnukinja in vnuk. Emil počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOŽE KLEMENC je umrl v nedeljo, 7.1.2018 zgodaj zjutraj, v Warilla Nursing Home, Warilla, NSW. Rojen je bil v Ribnici na Pohorju 2.2.1932. V družini je bilo 12 otrok: 10 bratov in dve sestri. Najprej je delal v Avstriji, leta 1962 pa je prišel v Avstralijo in delal v podjetju BHP v Wollongongu. Poročen je bil z Marijo Peceva, ki je doma iz Makedonije. Hči Rebeka je prejela zakramente v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu, ker takrat Slovenci še nismo imeli svoje cerkve. Jože poleg žene Marije zapušča hčer Rebeko z možem Emilom, vnuke Sergia, Antonello in Caterino, v Sloveniji pa osem bratov in obe sestri in njihove družine. En brat je že pokojni. K pogrebni obredu smo se zbrali v petek, 12.1.2018 popoldne, v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Hči Rebeka se je ganljivo poslovila od očeta, se mu zahvalila za vso skrb in dobroto in prebrala pozdrave domačih iz Ribnice na Pohorju. Jože počiva v kripti na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

JOŽE ŽUŽEK je umrl v soboto, 20.1.2018 popoldne v Queanbeyanu, NSW. Od njega se bomo poslovili v petek, 9.2.2017, v župnijski cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu. Pokopan bo na pokopališču Gungahlin – Mitchell v Canberri. Več o pokojnem Jožetu bomo objavili v naslednjih Mislih.

pater Darko

NASTOP

IGRALSKÉ DRUŽINE IZ MELBOURNA

Slovenska igralska skupina Melbourne je gostovala v Slovenskem misijonu v Merrylands s komedijo **Vinka Moederndorferja** *Usodni zmenki*. Pod vodstvom Drage Gelt OAM, ki je igro tudi priredila, so nam igralci pripravili uro in pol smeha, zabave in veselja, za kar smo jim zelo hvaležni. To ni malenkost, potovati tako daleč, da nas razveselijo. Zelo lepo od vas, prijatelji iz Melbourne! Kakor smo že navajeni, so se igralci iz Melbourne kar dobro znašli na našem odru in v Slovenskem misijonu Merrylands, saj nas obiščejo vsako leto z eno od njihovih zabavnih prireditev in se v našem verskem središču počutijo kot doma. In tako je prav, saj je vedno manj ljudi pripravljenih prijeti za delo, kadar je potrebna pomoč. Leta, leta nas dajejo! Smo si pa z veseljem ogledali prireditev in se veselo nasmejali!

Martha Magajna

ŠTEFANOVANJE IN PRAZNIK DNEVA SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI RS, 26. decembra 2017

Kakor vsako leto smo tudi letos praznovali praznik dan samostojnosti in enotnosti republike Slovenije na obletnico dne, ko se je velika večina Slovencev odločila za neodvisnost Slovenije kot samostojne države. Težko je verjeti, da čas tako hitro mineva in da je minilo že 27 let od tega dne, ko smo za kratek čas pozabili na naše prepire in zamere ter stopili skupaj, da bi podprli naše tisočletne sanje o samostojni državi.

Zbrali smo se kakor vedno na praznik po sveti maši v dvorani, kjer smo se pred toliko leti prvič zbrali, da bi podprli gibanje Demos, ki je združil vse različne Slovence v zaupanju, da zmoremo nekaj tako velikega in pomembnega, kot je neodvisna Slovenija. Včasih se nam zdi, da se je v minulih letih to navdušenje malo poleglo in ljudje so se polagoma vrnili v vsakdanje življenje, kjer ni treba več truda za stvari, katere pričakujemo, da bodo nastale same od sebe. Čas ni prinesel samo izpolnjenih želja, demokratičnega odločanja in vseh lepot kapitalistične ureditve, prinesel je tudi starost, utrujenost in nezanimanje za politična dogajanja ter za vse, za kar smo se včasih morali boriti. Proslavo smo začeli z obema himnama, slovensko in avstralsko, nato je pater Darko ob začetku proslave spomnil zbrane Slovence, da praznujemo obletnico enega največjih in najpomembnejših dogodkov

v slovenski zgodovini in nam je z navdušenjem prebral sporočilo, ki ga je vsem Slovencem namenil ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore ob tem prazniku. Njegove besede so nam vsem segle v srce, saj nas je zelo upravičeno spomnil, da vsaka stvar, ki ima veliko vrednost, kot je neodvisna država, zahteva trud in delo in pa zavzetost ter pripravljenost sodelovati in podpreti tako delo in trud, ne samo stati ob strani in se zanimati samo za povečanje svojega lastnega življenjskega standarda. Potrebna je tudi ljubezen do domovine in vsega, kar je slovensko, potrebna je tudi enotnost in sodelovanje med ljudmi, če hočemo, da se bo premostilo tisoče majhnih in velikih razočaranj.

Ob zvokih ansambla *Alpski odmevi* Štefana Šerneka mlajšega so nam postregli z odličnim kosilom, ki sta ga organizirali Olga Konda in Jenny Stariha s pomočjo skupine *Catering Ljupka*, ki jo vodi Črnogorka Ratka Zonjić s skupino kuharic in priznati moramo, da so pripravile hrano, ki je bila popolnoma po našem okusu, tako, da smo se že dogovorili z njimi, da nam bodo prišle kuhat tudi v prihodnjih podobnih priložnostih.

Štefan Šernek ml. je igral za ples in čestitali smo mu, saj smo slišali, da je nedolgo tega slavil 60. rojstni dan. Čestitamo, Štefek! Med plesi smo izžrebali bogato loterijo, ki sta jo organizirali Sonja Fisher in Danica Petrič. Številne nagrade so bile lepo sprejete, največjo srečo pa je imela Ana Šernek, ki je dobila obe prvi nagradi - darilni paket Kluba Triglav in tudi škatlo Laškega piva, darilo SD Sydney. To zadnje darilo je Ana vrnila v ponovno žrebanje, kar je prav lepo od nje.

Hvaležni smo bili za prijetno hladno vreme, kar se je prav prileglo po ekstremni vročini, ki nas je morila pred nekaj dnevi in nekje sredi popoldneva smo se počasi razšli, zadovoljni s prijetnim popoldnevom s prijatelji.

Martha Magajna

Lahovi so imeli obiske iz Slovenije.

Jožica Jurin , Danica Petrič in Sonja Fisher.

Ratka Zonjić s kuharicami ter Jenny Stariha in Olga Konda.

Jože Sirec, Marija Gomboc, Irena Sirec, Eddie in Marija Podboj.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Besedilo in fotografije Štefan Šernek, predsednik SDS

V nedeljo, 3. decembra 2017, so nas obiskali in pri nas nastopili **POSKOČNI MUZIKANTJE**. Ker so to mladi fantje, smo pričakovali nekaj drugačnega in novega – in res so nas presenetili. So ena najboljših glasbenih skupin, ki so nas obiskali iz Slovenije. Igrali so stare Avsenikove, Slakove, Štirih kovačev – in tudi nekaj svoje izvirne glasbe. Lepo jih je bilo gledati, poslušati, plesati in se zabavati ob zvokih njihove glasbe. V dvorani društva se nas je zbralo okrog 200. Kupili smo lahko tudi njihove majice, srajce in CD-je. Rekli so, da smo zelo zadovoljni in veseli ljudje. Od nas so odpotovali v Melbourne – presenečen pa sem, če je res, kar sem slišal, da niso nastopili v katerem od slovenskih klubov, ampak v nemškem. Pozneje smo slišali, da jim je bilo pri nas najlepše in najbolj veselo ter da so imeli pri nas največjo publiko. Hvala vam, Poskočni muzikantje, za vaš obisk in nastop na našem društvu.

MIKLAVŽ nas je obiskal v nedeljo, 10. decembra ob 2.30 popoldan. Miklavž je bil naš podpredsednik Vlado Čeh. Bili smo zelo veseli, da smo lahko izmed naših otrok izbrali angelčke in parkeljne, saj jih je bilo vseh skupaj kakih trideset, starih od osem mesecev do 10 let. Bilo je tudi precej mladine in drugih. Društvo je pripravilo štirideset paketov za naše najmlajše, darila pa so prinesli tudi domači naših otrok, da jih je potem Miklavž izročil otrokom. Darila društva so s sanmi pripeljali na oder za Miklavžem angelčki. Miklavž je najprej razdelil darila, ki so jih prinesli domači, potem pa še darila društva. Otroci so bili veseli daril, vsi pa

zadovoljni za lepo prireditev. To nedeljo nam je igral ansambel Alpski odmevi in muzikantje so poklicali na oder otroke, da so lahko plesali ali peli božične pesmi. Nekateri otroci so kar talentirani za muziko. Po odhodu Miklavža so nam *Alpski odmevi* igrali še do 5. ure, da smo se lahko naplesali ob zvokih tega najboljšega in najpopularnejšega ansambla, ki ga vodi Štefan Šernek mlajši. Na koncu smo bili vsi veseli, da smo preživeli lep popoldan ob obisku Miklavža in dobri glasbi.

SILVESTROVANJE smo v nedeljo, 31. decembra 2017, začeli zvečer ob 7. uri, ko so najprej servirali predjed in ob 8. uri večerjo s tremi jedmi ter pozneje še torto. Bilo nas je okrog sto in vsi smo bili zadovoljni s hrano in s

postrežbo. Ob 11. uri smo imeli srečelov z desetimi dobitki. Prva nagrada je bila televizija, ki pa jo je na žalost dobila oseba avstrijske narodnosti, ne pa slovenske. Imamo namreč tudi člane, ki so avstrijske, nemške, madžarske, hrvaške in drugih narodnosti. Nas Slovencev je vedno manj, staramo se, bolni smo, ponoči je vse težje voziti in povsod je policija; naše mladine pa ni, na ples in na zabave hodijo drugam. Vseeno pa se veselimo časov, ko se bo vse spremenilo ob odprtju naše restavracije. Odprta bo vsak dan, hrano bodo servirali vsakemu, ki bo prišel – res upamo na boljše čase. Hvala pa našim kuharjem in kuharicam, ki so nam pripravili hrano za silvestrsko večerjo, še posebej Jožetu Nemešu, ki je organiziral in bil glavni kuhar.

DAR ABORIGINOV: Slovensko društvo Sydney je dobilo v dar umetniško sliko v okvirju velikosti 100 x 60 centimetrov, ki je prišla iz Alice Springs. Podarili so jo avstralski Aborigini, ki slikajo pod vodstvom našega rojaka Boštjana. Boštjan je doma iz okolice Novega mesta in vodi skupino okrog 20 aborighinskih umetnikov. Sliko nam je obljubil, ko nas je

obiskal pred meseci, sedaj pa je prispela po pošti. Spoštovani g. Boštjan, v svojem imenu in v imenu odbora Slovenskega društva Sydney se Vam za Vaše darilo iskreno zahvaljujem.

Ob dnevu Avstralije smo imeli v nedeljo, 28. januarja 2018, **balinarsko tekmovanje** slovenskih klubov za Prešernov pokal s pričetkom ob 8. uri zjutraj. O rezultatih vam bom poročal prihodnjič. Popoldan smo imeli zabavo in ples ob zvokih ansambla *Tyrolean Echoes*, ki so igrali od 1.00 do 5.00 popoldan.

Prešernova proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika bo v nedeljo, 11. februarja popoldan. Kratek kulturni program bo ob 2. uri, za dobro voljo in za ples pa bo igral ansambel *Alpski odmevi*. Kuhinja bo odprta med 12. uro opoldne do 2. uro popoldne.

Pustovanje bo v nedeljo, 25. februarja. Za ples in dobro voljo bo med 1. in 5. uro popoldne igral ansambel *The Masters*, kuhinja pa bo odprta med 12. in 2. uro popoldne.

V nedeljo 18. marca bo »**Jožefovanje**« – od 1.00 do 5.00 popoldne bo ples in zabava ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*, kuhinja pa bo odprta od 12. do 2. ure popoldne.

Besedilo in foto: Martha Magajna

SILVESTROVANJE

Kakor vsako leto zadnjih 45 in več let smo pričakali novo leto 2018 v našem Klubu Triglav. Začeli smo z večerjo v zgodnjem večeru na Silvestrovo s prijatelji, s katerimi že dolga leta skupaj pričakamo novo leto. Lepo okrašena dvorana je bila še mirna in primerna za pogovor, novice in čestitke.

Od 8. ure naprej pa je glasbena skupina "Krazy Kats" začela igrati in do takrat se je dvorana že precej napolnila ter začelo se je pravo praznično razpoloženje. Živahna in razgibana glasba je še posebno odgovarjala številnim mlajšim družinam, vmes pa so se našle dobre, stare popularne melodije, ki so odgovarjale tudi naši generaciji. Sredi večera so se plesalcem pridružili plesalci in plesalke skupine „Mystique Dancers“, ki so predstavili plese različnih narodov.

K sodelovanju so povabili tudi člane publike, ki so se z veseljem odzvali. Večer se je kakor vedno zaključil z ognjemetom na velikem ekranu. Natakariji so prinesli vsakemu gostu kozarec šampanjca, da smo nazdravili novemu letu in vsak od nas je dobil silvestrski poljub ali dva - ali tri... Spomnili smo se odsotnih prijateljev, ki jim zdravje ne dopušča več, da bi prišli med nas, potem, ko smo toliko desetletij praznovali skupaj, sedaj pa je vedno več ljudi, ki ne morejo več voziti ponoči in sledijo praznovanjem samo na ekranu televizije ali na telefonu.

Srečno novo leto 2018! Bodite zdravi, zadovoljni in le pogumno naprej!

OBISKI V KLUBU

NAŠAMLADABALINARJADanielinNicoleSamsasta preživela nekaj mesecev v Sloveniji, kjer sta postala gosta – člana balinarskega kluba Skala – Sežana in sta porabila ta čas za treniranje z balinarji iz Sežane

in v drugih krajih Slovenije in nekajkrat tudi v sosednji Hrvaški. Povsod sta se srečala z mladimi balinarji, s katerimi sta se spoznala na svetovnih prvenstvih v balinanju v preteklih letih, ko so vsi zastopali vsak svojo domačo državo. Daniel je s klubom Skala celo zastopal klub na tekmovanjih prve balinarske lige Slovenije, kjer je dosegal dobre uspehe. Ob povratku v Avstralijo sta pripeljala s seboj kot gosta trenerja balinarskega kluba Skala, Jureta Rijavca s soprogo

Pričakali smo novo leto skupaj: foto zgoraj - Magajnovi, Cesarjevi in Hrvatini; spodaj Kropjevi in Ostričevi. Peter in Cvetka Berginc pa sta praznovala 55. obletnico poroke. Čestitamo!

Barbaro. Družina Samsa jima je povrnila v Sloveniji izkazano gostoljubje in jima razkazala Avstralijo, kolikor je bilo mogoče videti v treh tednih. Proti koncu njihovega obiska sta 10. januarja z njimi obiskala tudi klub Triglav in preskusili so tudi triglavsko balinišča, prav na dan, ko so bila ponovno odprta za balinanje prvič v letu 2018.

BALINANJE ZA PREŠERNOV POKAL V SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY v nedeljo, 28. januarja 2018

Kakor vsako leto smo se tudi letos zbrali koncem januarja na prijateljskem medklubskem tekmovanju na baliniščih SD Sydney v čast velikemu slovenskemu pesniku dr. Francetu Prešernu. Nenavadna vročina v preteklih tednih vse od božiča naprej je marsikomu od povabljenih balinarjev vseh slovenskih klubov v NSW vzela veselje, da bi prišli na tekmovanje in tako se nas je zbralo precej manj kot običajno, čeprav smo vsa leta z veseljem prihajali na SD Sydney. Ob devetih zjutraj se nas je še vedno zbralo dovolj, da smo napolnili balinišča in se lotili dela. Največ je bilo balinarjev iz Kluba Triglav Mounties. Za njimi nekaj manj domačih tekmovalcev iz SD Sydney, nikogar iz Wollongonga in en igralec iz Canberre.

Pred kosilom smo odigrali že dve igri in nato sedli h kosilu, ki so ga pripravili Francka Lavtar, Jože Nemeš, Zora Johnson in Barbara Czaplarska. Balinarji so se po kosilu zbrali na baliniščih in ob zvokih Veselkove harmonike z veseljem

V petek, 19. januarja 2018, je rojstni dan v Klubu Triglav praznovala Marija Mesarič z družino. Na zdravje, Marija, in še mnogo zdravih in srečnih let!

Družina Samsa z obiskovalci iz Slovenije.

zapeli zbirko priljubljenih pesmi v vsaj štirih jezikih, nakar so se vrnili na balinarske steze za tretjo igro in potem za finale med štirimi najboljšimi skupinami

Tekmovanje so vodili Lojze in Martha Magajna, Slavko Prinčič in Jessica Kukovec.

Balinarji za Prešernov pokal v Slovenskem društvu Sydney.

tekmovalcev. Zmagovalcem so bile podeljene nagrade po končani večerji. Prvo mesto sta zavzela Lojze Magajna in Emil Hrvatini, drugo mesto Emilijan Kukovec in Silvo Franca, tretje mesto Slavko Prinčič in Toni Saija ter četrto mesto Marta Tomšič in Veselko Vlah. Čestitamo!

Marijo Gomboc je obiskala sestra Kati iz Slovenije.

Ana Šernek in Barbara Czaplarska

Dora Hrvatini z njenimi flancati.

Mira Smrdel naredi odlično potico.

TRIGLAV - MOUNTIES CLUB DRUŽABNI PROGRAM ZA LETO 2018

MAREC

Nedelja, 11.03.2018

Mesečni ples - Mednarodni dan žena z ansamblom *Alpski Odmevi*.

Sobota, 25.03.2018

Družabni večer članov druge in tretje generacije ob predvajanju posnetkov turističnih lepot Slovenije ter predstavitev delovanja in prihodnosti Skupine klubov Mounties.

APRIL

Sreda 25. 04.2018

ANZAC Day, Balinanje za Anzac Pokal, Svečanost in polaganje venca ob 5. uri popoldne.

MAJ

Nedelja, 13.05.2018

Materinski Dan. Dj-glasba.

JUNIJ

Nedelja 17.06.2018

Dan Samostojnosti Republike Slovenije. Podelitev priznanj Slovenske Skupnosti za leto 2018. Za ples igra ansambel *Alpski Odmevi*.

Tekmovalci vseh klubov pripravljeni za turnir.

Internet je bil leta 1998 še pravo čudo tega sveta. Le malo ljudi je takrat imelo računalnik, saj je bil pravi bavljav. Nihče ni pričakoval, kje bomo dvajset let kasneje in da bo računalniška, mobilna in ne vem še kakšna povezava del vsakdana. Toda leta 1998 je tudi rojstno leto Stičišča avstralskih Slovencev. Spominjam se, da je ekran računalnika zasedel pol mize in da je prvi disk imel 20 MB prostora, kar danes pomeni velikost ene fotografije s pametnim telefonom, kot jih imenujemo. Tehnologija se je razvila bliskovito in mnogi smo (so) danes skoraj nepismeni, saj ne razumemo vseh aplikacij ali "appov", kot jim rečejo.

Stičišče je nastalo v okviru Glasa Slovenije in z urednico Stanko Gregorič sva ugotovila, da manjka skupna povezava med našimi slovenskimi verskimi misijoni, društvi in organizacijami v Avstraliji. Začela sva skupno akcijo iskanja naslovov in zgodovine posameznih organizacij. Takrat še ni bilo e-mailov in vse smo delali s pomočjo faksov in telefonov. Fotografije smo pošiljali po pošti in vse je vzelo kar nekaj časa, da je bilo urejeno: Stanka je skrbela za uredniško politiko Stičišča jaz pa za tehnično ureditev. Problem so bili programi za urejanje strani besedil in fotografij ter tudi prostor za hranjenje le teh, saj je bil prostor na disku omejen. Vsekakor smo se naučili vsak dan kaj novega. Omejena je bila tudi hitrost interneta, ki ni prenesla več kilobytov velike fotografije, saj je vse skupaj »zmrznilo«. Danes je to povsem drugače, hitrosti so bliskovite in prostori na diskih so se povečali v terabyte, računalniki so se zmanjšali, povsem drugi svet, bi lahko dejal.

Toda Stičišče, ki je zagledalo luč sveta pred 20 leti, je obstalo ter se z razvojem tehnologije

tudi razvijalo. Iz malega prostora na disku je zrastle v deset tisoče malih datotek in je merjeno v terabytih. Danes je na Stičišču ohranjena slovensko-avstralska zgodovina, ki je pomemben del našega vsakdana. Hranjeno je tudi v National Library v Canberri, kjer ga »žanjejo« vsako leto in bodo za našo zgodovino skrbeli tudi za nami, dogovori pa tečejo tudi za hrambo v Sloveniji.

Hranijo se vsa obvestila naših verskih slovenskih misijonov,

novice in dogodki iz skupnosti, Misli, Rafael, SA Newsletter in še veliko ostalih publikacij. V sklopu Stičišča je tudi arhiv HASA NSW, kjer so hranjeni digitalizirani dokumenti naših organizacij, ohranjene so tudi publikacije, ki bodo končale v Trove Library v Canberri.

V 20 letih sem nemalokrat zagledal nove internetne strani iz naše skupnosti, žal zelo malo teh naslovov je ostalo pri življenju. Velika škoda, saj so te objavljene strani, fotografije in spomini za vedno izgubljeni.

Vsi, ki uporabljate internet, veste, da ga gledate zastonj in da vas nič ne stane, žal pri urejanju in objavljanju strani nastanejo tudi stroški, ki jih je potrebno pokrivati od najema strežnikov do programov in rednih stroškov vzdrževanja, do izobraževanja. Zato bi se rad zahvalil ob tej priliki predvsem Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki podpira naše delo od začetka. Ne morem pa mimo naših rednih sponzorjev in darovalcev od Kluba Triglav do naših slovenskih verskih misijonov, ki so naši redni gostje in podporniki in še mnogo drugih, ki vidijo v našem delu tudi svoj uspeh. Vsekakor pa se moram zahvaliti tudi sodelavcem. Žal jih je vedno manj. Izpostavil pa bi redno dopisnico Martho Magajna, ki nesporno beleži v sliki in besedi vašo in našo zgodovino.

Vsekakor menim, da je Stičišče v teh 20 letih

vizualno ohranilo naše delo in da bo živelo še nekaj let.

To priložnost bom izkoristil še za zahvalo vsem predstavnikom skupnosti, ki ste me deset let podpirali pri delu kot predstavnika v Svetu za Slovence po svetu pri Vladi Republike Slovenije. Lani mi je potekel mandat, sočasno pa čestitam novoizvoljenim članom Sveta. Vseh deset let sem na vsaki seji, poleg drugih nalog, poudarjal pomembnost arhivov nas, Slovencev po svetu, saj za hranjenje ni bilo zakonske osnove. S pomočjo vseh predstavnikov Sveta in predstavnika Urada za Slovence po svetu, dr. Zvoneta Žigona, sva opravila številne pogovore na ministrstvih, drugih ustanovah in v Arhivu Slovenije. Končno se je dopolnil in spremenil zakon o hrambi naše zgodovine v Arhivu Slovenije; za spremembo pri zakonodajnih organih je dr. Žigon opravil veliko delo. Ta sprememba je spremenila tudi zakonsko gledanje Arhiva Slovenije na zgodovino Slovencev po svetu in tako so prvi predstavniki že obiskali slovenske skupnosti v Argentini, Združenih državah Amerike, nekaj držav v Evropi in lani tudi nas v Avstraliji.

Ta sprememba je omogočila možnost hranjenja naše in vaše zgodovine v Arhivu Slovenije. Lansko leto v oktobru, smo se sestali v Arhivu Slovenije, poleg direktorja AS dr. Bojana Cvelfarja, še predstavnik Urada za Slovence po svetu, dr. Zvone Žigon, g. Alfred Brežnik AM kot patron HASA NSW, Daniela Juričič Čargo, Andreja Škofljanec in moja malenkost ter se dogovorili za hrambo materiala HASA NSW v hramu slovenske zgodovine, Arhivu Slovenije. Tako bo vaša in naša pot v avstralski Sloveniji ostala hranjena za nas, za zanamce in raziskovalce zgodovine Slovencev po svetu. S tem dogovorom je bilo poplačano desetletno delo v Svetu in arhive pošiljajo v Slovenijo tudi iz drugih držav po svetu.

Florjan Auser, urednik

www.glassslovenije.com.au

ČESTITKE IN ZAHVALA neutrudnemu uredniku **Stičišča avstralskih Slovencev, g. Florjanu Auserju**, za njegovo izredno požrtvovalno delo in prizadevanje za ohranjanje slovenskih sledi v Avstraliji. Tudi naše MISLI, Rafael in tedenska oznanila vseh treh slovenskih misijonov v Avstraliji so po njegovi zaslugi dostopna na svetovnem spletu zastoj ljudem po vsem svetu. In vse se ohranja v Arhivu Slovenije in v National Library v Canberri. Tudi za ta dosežek je bilo potrebnih veliko poti in prizadevanj. Hvala, g. Florjan, in še korajžno naprej!

Uredništvo in uprava MISLI

Dr. Branko Brodnik z Bleda, kirurg in zdravnik za preglede letalcev, se je za nekaj dni ustavil v Melbournu s svojim sinom **Branetom** (tretji in četrti z leve), ki z družino živi v Perthu in nas je seznanil z **Gregom Trčkom**, ki je v Yarra Valley vsako leto za šest mesecev pilot balona.

Frances Urbas Johnson (na fotografiji desno) je predsednica Zveze slovenskih organizacij Viktorije in podpredsednica Slovenskega društva Melbourne, je bila izbrana v Svet Vlade RS za Slovence po svetu kot predstavnica Viktorije.

Frances in Jernejo Svetičič iz Queenslanda bomo predstavili prihodnjič.

Walter Šuber je novo izvoljeni zastopnik za NSW v Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu

Pred nedavnim je na predlog slovenskih organizacij in ustanov v NSW Urad za Slovence po svetu RS potrdil in sprejel kandidature Walterja Šuberja za člana Sveta za Slovence po svetu in zamejstvu pri Vladi Republike Slovenije, kjer bo zastopal slovensko skupnost za državo NSW, Avstralija. Walter bo nastopil to pomembno delo in dolžnosti za dobo naslednjih pet let po poteku mandata Florjana Auserja, ki je te dolžnosti uspešno opravljal do sedaj. Florjanu gre za njegov trud in delo zahvala slovenske skupnosti v NSW, Walterju Šuberju pa ob tem pomembnem imenovanju pošiljamo iskrene čestitke in želje, da bi uspešno opravljal delo člana Sveta, ki mu ga je zaupala slovenska skupnost v NSW.

V kratki predstavitvi je treba povedati, da WALTER ŠUBER s svojim delom in zavzetostjo do svojih slovenskih korenin uživa vsestransko zaupanje, spoštovanje in podporo vseh naših organizacijah, kar je že samo po sebi velik dosežek.

Walter je bil rojen v Kopru in v starosti 3 let prispel z družino v Avstralijo, kjer so se naselili v mestecu Wollongong. Družina Šuber se je hitro vključila v živahno slovensko skupnost in preživeli so največ prostega časa pri delu v klubu Planica Wollongong. Walter se je že v otroških letih učil slovenščine, sodeloval v otroških nastopih in proslavah v Wollongongu. Kot mladinec je bil član različnih aktivnosti v slovenskih organizacijah, v folklorni skupini v slovenskem misijonu v Merrylandsu in v Slovenskem društvu Sydney, kasneje pa je postal član odbora Kluba Triglav. Soproga Kristina, v Avstraliji rojena Slovenka, je bila njegova partnerica v plesni skupini, kasneje

pa je prevzela vodstvo Slomškove šole v verskem središču Merrylands in jo vodila vsa leta, ko so njuni trije otroci odraščali. Vsi dobro znajo slovenščino in jo radi ter pogosto uporabljajo. Walter je bil tudi pobudnik in začetnik ideje za *Slovenian of the year Awards*, akcije, ki jo za vso slovensko skupnost v NSW in Canberri prireja in financira Klub Triglav.

Čeprav ima zahteven in pomemben položaj kot upravnik – Marketing Development Manager –

Metallurgist BlueScope Sheet Metal Supplies pri velikemu podjetju "Buescop Steel", še vedno najde čas in energijo kot odbornik v odboru Kluba Triglav, v katerem ima zelo nevtralen, pravičen in uravnotežen odnos do vseh slovenskih organizacij. Še posebej je razveseljivo, da je zelo dobro povezan z mlajšo generacijo, deloma direktno, deloma pa po svojih že odraslih dveh sinov in hčerke, ki so vsi končali slovenske šole in si ustvarili močne stike in poznanstva z drugo in tretjo generacijo mladih Slovencev. Walter pogosto organizira akcije in aktivnosti, ki združujejo in pritegnejo člane mlajše generacije, ne glede na društveno pripadnost. Naslednja akcija, ki jo pripravlja, je kolesarska etapa od Sydneya do Wollongonga. Leta 2016 je Walter Šuber prejel Priznanje za "OUTSTANDING ACHIEVEMENTS IN PROMOTING SLOVENIAN CULTURE 2015". Ob koncu naj še dodam, da smo lahko srečni in zadovoljni, da imamo v naši skupnosti človeka, ki ima znanje, sposobnost in tudi VOLJO za nesebično delo med nami.

**V imenu Slovenskih organizacij za NSW,
Peter Krobe, predsednik svetovalnega
odbora Kluba Triglav**

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

SVETO MAŠO je daroval nadškof dr. Denis Hart ob somaševanju izseljenskih duhovnikov v naši cerkvi v Kew v torek, 5. decembra 2017, ob 10.30 dopoldne. **S to sveto mašo smo pričeli takoj na začetku novega cerkvenega leta pripravo na zlati jubilej - 50. obletnico blagoslovitve naše cerkve, ki jo bomo obhajali v oktobru 2018.** Skozi vse leto bomo imeli več dogodkov, ki nas bodo na to duhovno pripravljali. Tudi obisk patra Mihaela v januarju in februarju 2018 je del "uverture" v naš jubilej.

Na **SVETI VEČER**, v nedeljo, 24. decembra, smo imeli zgodnjo polnočnico v Kew ob 9. uri zvečer pred jasticami v lurški votlini na

dvorišču Baragovega doma. Vreme je bilo lepo, le nekoliko vetrovno – bolj podobno jesenskemu kot poletnemu. Te svete maše se je udeležilo okrog 370 ljudi, na božič ob 8. uri 34 oseb ter ob 10. uri okrog 120 ljudi. Pred polnočnico sta po pozdravu podpredsednika Pastoralnega sveta Simona Grijla v božično razpoloženje svetega večera poslala melodije svete noči na trobento David Jakša ter na keyboard njegova hčerka Monique (*foto spodaj*). Nato so se oglasile orgle, ko je našo "katedralo pod milim nebom" napolnila pesem Sveta noč v slovenščini in angleščini. Kip Jezusčka je v procesiji prinesla v jaslince Lotti Bogovič, ki je prav tisti dan praznovala svoj 12. rojstni dan.

Sprejem MIKLAVŽA na 1. adventno nedeljo, 3. decembra 2017, so pripravili učenci SLOMŠKOVE ŠOLE, za katere je bil njegov obisk tudi sklep šolskega leta. Zaigrali so tudi igro Rdeča kapica. Zahvala učiteljicam Julie, Veronici, Diani ter staršem!

SVETA NOČ! To je noč, ki nam prinaša upanje in mir. Božič nam prinaša sporočilo, da je Bog postal človek za vse ljudi. Vsi smo po Njem odrešeni.

Zopet čudovite jaslice so za naše božično praznovanje postavili v lurški votlini Simon Grill skupaj z mamo Majdo in očetom Jožetom. Za postavitev jaslic v cerkvi je mnogo let skrbela Zora Kirn. V decembru 2017 jih je s spominom na pokojno Zoro postavila misijonarka Marija Anžič, božično drevesce pa sta postavili in okrasili sestri Marija Kerec in Tereza Sycamore. Angelca Veedetz in Melita Zupan pa vestno poskrbita za čiste in liturgično usklajene oltarne prte. To delo je

dolga leta prej opravljala Frančiška Šajn ob pomoči Francke Anžin. Zahvala pevcem, ki nam pod vodstvom Janike Rutherford in ob sodelovanju organistov Katarine Vrisk, Katarine Peršič in Lentija Lenka OAM vedno pripravijo prazničnost. Prav tako zahvala vsem mnogim sodelavcem in dobrotnikom našega misijona: Hvala za vse Vaše delo, molitev, darove in praznična voščila. Vse žegne Božje v novem letu 2018!

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV obhajamovsakoletopredpraznikomspreobrnitve apostola Pavla, 25. januarja, zato smo bili v nedeljo v tej osmini še posebej povabljeni, da smo se pridružili Jezusovi prošnji, ko kliče vse učence, naj bodo kot eno, kakor sta eno on in Oče, "da bo svet veroval, da si me ti poslal" (Jn 17,21). Zadnja nedelja v januarju, 28.1.2018, je bila nedelja Svetega pisma. **Sveto mašo je daroval p. dr. Mihael S. Vovk OFM**, nekdanji provincialni minister slovenske frančiškanske province in sedaj vikar samostana na Sveti Gori pri Gorici. Pater Mihael je bil že večkrat v Avstraliji. Tokrat smo ga povabili ob začetku praznovanj zlatega jubilejnega leta – 50 let naše cerkve. Smo pa tudi skupaj z njim obhajali njegov 80. rojstni dan med prazničnim **DRUŽINSKIM KOSILOM** v nedeljo po sveti maši. Kosilo so pripravile članice Društva sv. Eme (DSE) ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. 80 let je pater dopolnil v ponedeljek, 29. januarja 2018. Praznični večerji v Baragovem domu se je tisti dan pridružil tudi nadškof Melbourne dr. Denis J. Hart, ki je hudomušno dejal, da še ni videl tako mladostnega 80-letnika! Čestitamo p. Mihaelu ter vsem, ki praznujete v tem času! Misijonarka Marija je imela god na svečnico, pater David pa rojstni dan 7. februarja. Bog poživi vse!

DAN AVSTRALIJE je bil v petek, 26. januarja 2018. Kot ponosni državljani naše nove domovine smo Bogu hvaležni za velike možnosti, ki nam jih je dala ta velika dežela, zato smo v nedeljo, 28. januarja 2018, avstralski himni dodali tudi zahvalno pesem.

SVEČNICA - praznovanje Gospodovega darovanja v templju, 2. februarja. Letos je bil to prvi petek v februarju, ko se je ponovno zbrala tudi naša molitvena skupina, ki jo vodi Frančiška Šajn. Pred sveto mašo smo blagoslovili sveče, nato pa imeli pogrebno mašo za pokojnega Jožefa Hervatina.

SLOMŠKOVA ŠOLA tudi letos vabi nove učence. Vpis v šolo je bil v nedeljo, 4. februarja in še v nedeljo, 18. februarja, ko bo tudi začetek pouka. V nedeljo, 4. februarja, smo dostojno praznovali slovenski kulturni praznik, **Prešernov dan**.

POSTNI ČAS se je letos pričel kar hitro, na pepelnično sredo, 14. februarja 2018. Ta dan je **strogi post**, kot tudi na veliki petek (verniki od 18. do 60. leta se samo enkrat na dan do sitega najejo in se vzdržijo mesnih jedi). Zdržek od mesnih jedi je vsak petek v postu in veže vse od izpolnjenega 14. leta dalje. Zunaj postnega časa lahko to nadomestimo z drugim dobrim delom.

Pobožnost križevega pota bomo imeli v Kew ob petkih ter ob nedeljah. Avstralska dobrodelna organizacija **CARITAS** nam tudi letos daje priložnost za dobrodelnost z akcijo **PROJECT COMPASSION** z geslom **FOR A JUST FUTURE**. Šparovčke lahko dobite pri izhodih iz naše cerkve ter prav tako po vseh avstralskih cerkvah, kamor zahajate, če zaradi oddaljenosti ali težav let ne morete več priti v slovensko cerkev.

POSTNO ROMANJE v Ta Pinu bo v soboto, 10. marca 2018. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri dopoldne se bomo zbrali pred našo kapelico in od tam nadaljevali s postajami križevega pota. Ob 11. uri bo v cerkvi sveta maša ter nato kosilo v restavraciji v Bacchus Marshu.

BUTARICE bodo pletli v razredu Slomškove šole v soboto pred cvetno nedeljo, 24. marca, od 9. ure dalje.

CVETNA NEDELJA, 25. marca 2018: Ob 10. uri dopoldne bomo imeli blagoslov zelenja, butaric, palmovih in oljčnih vejic na dvorišču Baragovega doma pred lurško votlino ter nato sveto mašo z dramatisiranim branjem pasijona.

SPOVEDOVANJE: V KEW je redno pred mašo, v GEELONGU in v ST. ALBANSU bo priložnost na 4. postno nedeljo, 11. marca – v Geelongu po maši, v St. Albansu pa od 4.15 popoldne do maše, ki bo ob 5.00 popoldne. Prav tako bomo ponovno radi v postnem času obiskali bolne in ostarele, samo sporočite nam.

TOREK V VELIKEM TEDNU, 27. marca: Ob 11. uri dopoldne bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu krizmena maša, ko bomo duhovniki somaševali skupaj z nadškofom Denisom Hartom in obnovili svoje duhovniške zaobljube. Nadškof bo blagoslovil krstno in bolniško olje ter posvetil krizmo. Vedno ste povabljeni k tej maši tudi verniki.

VELIKI ČETRTEK, 29. marca, spomin Gospodove zadnje večerje – v Kew ob 7. uri zvečer. Po maši sledi ob Gospodovi ječi molitvena ura za duhovne poklice.

VELIKI PETEK, 30. marca: spomin Gospodovega trpljenja in smrti. Ta dan je strogi post. Ob 11. uri dopoldne bo pobožnost križevega pota, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti, češčenje križa in obhajilo. Božji grob bo zopet v lurški votlini, kjer se bomo zbrali v molitvi po obredu v cerkvi. Nabirka velikega petka je namenjena kristjanom v Sveti deželi, ki nam ohranjajo svete kraje za ceno velikih žrtev v vedno bolj težkih pogojih. Hvala za Vašo velikodušnost!

VELIKA SOBOTA, 31. marca: Ob 6. uri zvečer bomo v Kew pričeli s slavljem luči velikonočne vigilije, slovesno mašo ter nato vstajenjsko procesijo in blagoslovom velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, nedelja, 1. aprila 2018: Prva praznična sveta maša bo ob 8. uri zjutraj, glavna slovesna peta maša bo ob 10. uri dopoldne. Po obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, praznična maša bo ob 10. uri dopoldne.

BELA NEDELJA – praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 8. aprila 2018. Sveta maša bo v KEW ob 9. uri dopoldne (druga nedelja v mesecu aprilu!), ob 12.15 v GEELONGU ter ob 5.00 popoldne v ST ALBANSU.

ALBURY – WODONGA: Sveta maša za rojake teh dveh mest bo v cerkvi St.

Augustine's, 55 High Street, Wodonga, na belo nedeljo, 8. aprila, ob 6. uri zvečer.

ZAVAROVANJE cerkve in Baragovega doma imamo od 31. decembra 2017 do 31. decembra 2018 do 4. ure popoldne in sicer je izdatek \$12,212.95. Skoraj polovično vsoto smo lahko plačali s sredstvi, ki so jih doprinesla družinska kosila. Hvala DSE, skupinam in vsem, ki tudi na ta način prispevate, da lahko še ,krmarimo' v Kew.

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2017:

12 KRSTOV smo imeli v letu 2017 (7 deklic in 5 dečkov – 10 krstov v Kew, 2 krsta v Geelongu); v letu 2016 je bilo 14 krstov (6 dečkov, 8 deklic); v letu 2015 je bilo v Kew krščenih 13 otrok (8 dečkov, 5 deklic); v letu 2014 je bilo 15 krstov (9 dečkov, 6 deklic).

POROKE: V letu 2017 nismo imeli nobene poroke; v letu 2016 je bila v Kew ena poroka, v letu 2015 so bile 3, v letu 2014 so bile 4 poroke.

SVETA OBHAJILA: V Kew smo imeli v letu 2017 nad 8200 svetih obhajil, v letu 2016 pa nekaj manj kot 9000. Obiskovali smo bolnike v bolnišnicah in ostarele v domovih starejših ali v njihovih domovih (107 maziljenj).

SMRTI: V letu 2017 smo se v Viktoriji poslovili od 56 rojakov (28 žensk in 28 moških); v letu 2016 smo se v Viktoriji poslovili od 42 rojakov (18 žensk in 24 moških); v letu 2015 od 63 rojakov (38 moških in 25 žensk); v letu 2014 od 42 rojakov (22 moških in 20 žensk). To so podatki, ki jih imamo ob koncu leta; pozneje kar vsako leto zvemo še za kakšnega pokojnega, kar objavimo v Matici pokojnih v naši reviji Misli. Tako smo že tudi letos zvedeli za nekaj pokojnih v letu 2017, za katere še pred mesecem dni nismo vedeli. Hvala vam, ko nas obvestite, saj imajo tako Misli najpopolnejši seznam rojakov, ki so v življenju in smrti del slovenskega občestva. Nekateri na žalost šele po smrti! Hvala vsem, ki darujete za svete maše za pokojne. To je največ, kar jim poleg molitve zanje lahko še darujemo.

Obisk

Konec januarja in v začetku februarja 2018 je slovensko skupnost v Avstraliji znova obiskal prvi slovenski veleposlanik v Avstraliji, dr. Milan Balažič, s skupino poslovnežev. Obiskali so Melbourne, Canberro, Sydney, Brisbane in še Novo Zelandijo. Za slovensko skupnost je naredil veliko dobrega, po več kot treh letih predanega dela pa je postal žrtev politične spletke in medijskega pogroma v Sloveniji. V srečanjih je zaupal, da so nanj izvajali hud pritisk, da Slovencem tu v Avstraliji in v Sloveniji ne razkrije resnice o tem, kar se je resnično zgodilo. Po vrnitvi v Slovenijo je pokazal pogum in izpovedal resnico o tem, kaj je od njega zahtevala vlada.

Po treh letih brez službe se zdaj dr. Milan Balažič ukvarja s promocijo zdravega življenja. Ob svojem obisku je izrazil obžalovanje, da smo vsi skupaj pred leti morali iti skozi neljube dogodke in dodal, da verjame v novo sodelovanje in stara prijateljstva, spletena v Avstraliji. Vse člane slovenske skupnosti v Avstraliji najlepše pozdravlja in jim želi še dolgo in zdravo življenje.

105. ROJSTNI DAN je v soboto, 3. februarja 2018, praznovala **MARIJA FERJANČIČ** v domu Rosary Home v Keilor Downs. Marija je bila rojena 03.02.1913 v vasi Manče, župnija Goče. V Avstralijo je prispela leta 1967 za tri mesece na obisk k bratoma Janezu v Melbourne in Stanetu v Sydney. Lepo praznovanje so ji pripravili v domu, ki ga vodijo malteške sestre. Praznovanja sta se udeležila dva malteška duhovnika, ki sta v preteklosti službovala v župniji St. Bernadette's v North Sunshine, kjer je Marija živela od leta 1968 do 2014 in bila vsak dan pri sveti maši. Po slovensko pa sva ji voščila p. Mihael in p. Ciril ter sorodnik Daniel Furlan iz Geelonga. Marija tekoče govori slovensko, italijansko in angleško in je naročila pozdrave za rojake.

Čestitke Luciji Srnc za 85. rojstni dan! Bog živi!

Frances McKean, mama našega akolita Chrise, je 11.01.2018 v Lakes Entrance praznovala 90 let. Na fotografiji z leve na desno: Brendan, Tony, mama Frances, Jenny ter Chris.

SVETI KRST: SAMUEL NATHAN GARRICK, rojen 07.07.2017, North Sydney NSW. Mati Natalie Paula Garrick roj. Rob, oče David Thomas Garrick. Botra sta Lucinda Clare Garrick in Douglas Coelho Dos Santos. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.01.2018. Čestitke staršem, botrom in starim staršem Garrick in Rob.
Pepi in Stanka – Stella Rob s svojo družino sta teden pred krstom vnuka Samuela praznovala 45 let poroke, Pepi pa 21. januarja 2018 svoj 70. rojstni dan. Čestitamo!

Valentin Lenko je v nedeljo, 4. februarja 2018, s svojo družino obhajal 82. rojstni dan. Po sveti maši v Kew smo mu tudi mnogi nazdravili v dvorani. Bog živi!

Slovenski klub St Albans

Kakor je vsem poznano, je Miklavž zelo priljubljen v mesecu decembru, saj se vsi veselimo njegovega prihoda, še posebej seveda otroci. V našem klubu v St Albansu nas je obiskal v soboto, 2. decembra 2017. Zanimiva je zgodovina tega svetnika. Rojen je bil v revni družini. Po smrti staršev je ostal pri stricu in po njegovi smrti je vse, kar mu je zapustil stric, prodal in šel v samostan. Postal je duhovnik in pozneje škof.

Tu pri nas je bilo nekaj otrok, ki so nestrpnno pričakovali njegov prihod. Naš klub je vsakega otroka obdaril, starši pa so seveda prinesli darila za svoje otroke in stari starši za vnuke.

Potem so postregli dobro kosilo, prašička, pečenega na ražnju, kar je vse organiziral predsednik Slavko Blatnik, ki je po vseh teh letih že pravi profesionalc. Gospodinje pa so dodale še dodatne dobrote. V baru je stregla tajnica Mojca, za veselo popoldne na plesišču pa je poskrbel ansambel *Naš trio*. Takšna srečanja med prijatelji, znanci in sorodniki so prav poživljajoča.

V imenu odbora se zahvaljujem za Vašo udeležbo, prav tako tudi predsednik Slavko Blatnik, vsem gostom in delavcem. Veliko sreče, zdravja in veselja v letu 2018 in da se tudi pri nas večkrat srečamo.

Gusti Vinko

Vse fotografije na teh dveh straneh so nastale med družinskim kosilom v nedeljo, 17. decembra 2017, razen zgornjih dveh na tej strani, ki sta zabeležili praznovanje 80 let patra Mihaela Vovka.

Foto levo: Virgilij Gomizelj je v nedeljo, 4. februarja 2018, praznoval 90. rojstni dan na slovenskem hribčku v Elthamu. Praznovanje v družbi žene Dragice, družine in prijateljev je pripravila hčerka Vivienne. Pridružujemo se dobrim željam in voščilom.

Natura in kultura

Prešernov smrtni dan, 8. februar, je slovenski kulturni praznik. Dr. France Prešeren je naš največji pesnik, ki je ‚slovenšč‘no celo‘ povzdignil na raven evropskih jezikov in dokazal, da je mogoče stvari povedati in izpovedati najgloblja človeška čustva v slovenskem jeziku prav tako imenitno, kot je to mogoče v nemškem, italijanskem ali francoskem jeziku.

Vsak človek živi edinstveno svojo zgodbo v času in prostoru. In ta prostor napolnjujeta natura in kultura. Že mlad otrok mora iti v šolo, da si pridobi znanje. Izobraževanje in kultura sta dve zelo različni stvari. Poznamo tudi zelo izobražene ljudi, pa pravijo zanje, da so brez kulture. V kulturo rastemo, ko si niti ne zavedamo, da sprejemamo jezik, običaje, okolje – ko se učimo, ne da bi pravzaprav vedeli, da se učimo. Toda vse to sprejemamo kot vrednostni dar življenja. Kakor milost predpostavlja naravo – gratia supponit naturam – tako tudi kultura raste iz nature, bi lahko rekli. Tisti, ki znate vrtnariti, boste vedeli, kako se cepi divje drevesce, da bo obrodilo užiten sadež. Nekateri ste mi povedali, da ste cepili na en divjak po štiri ali celo pet različnih sort sliv, ali jabolk ali hrušk. In vse to rodi različne sorte užitnih sadov. Kultura tako ni le deklamiranje na odru ali uprizorjanje komedij ali tragedij življenja, ampak je več kot to. Je način življenja, mišljenja in govorjenja, je svet vrednot. Naš veliki psiholog dr. Anton Trstenjak je zapisal: »H kulturi pa sodi razen jezika in njegove arhitekture zlasti njegova moralna zavest z visoko, to je pošteno moralo v ravnanju in govorjenju.« (Anton Trstenjak, Misli o slovenskem človeku, Založništvo slovenske knjige, Ljubljana 1991, stran 200). Hudo je, če se kultura spridi. Jezus je dejal svojim učencem: »Če se sol spridi, s

čim se bo solila?« (Mt 5,13). Te iste besede bi lahko uporabili za kulturo: Če nam ‚umetniki‘ v imenu kulture in njene svobode dajo v naročje brezjanski Mariji Pomagaj podgano, zažgejo križ nad Strunjanskim zalivom in onemogočijo zvonove v stolnici v Kopru ter Slovencem to ‚prodajajo‘ kot kulturo, se sprašujem, v kakšnem nekulturnem svetu živim. Tedanja ministrica Republike Slovenije pa pritrjuje tej umetniški svobodi in te ‚umetnike‘ nagradi s finančno dotacijo.

Kultura je zaveza dobrega, poštenega, lepega, k vrednotam usmerjena. Ob letošnjem kulturnem prazniku smo v Kew pred začetkom svete maše vstali za slovensko himno, v pridigi se soočali s Prešernom in kulturo ter po svetem obhajilu prisluhnili Katarini Vrisk, ki nam je predstavila Prešernovega sodobnika, Božjega služabnika Friderika Ireneja Baraga, ob 150. obletnici njegove smrti. Sklenila je: »Kakor je bil pesnik dr. France Prešeren zapisan besedi, je bil tudi svetniški škof Friderik Baraga zapisan Večni Besedi, o kateri govori na začetku svojega evangelija apostol Janez: »V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.« Ta ista Beseda je navdihovala Prešerna, da je zapel: *Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet in Žive naj vsi narodi...* Ista Večna Beseda je pognala zavednega dolenskega rojaka Baraga, ki nam je podaril

BARAGOVO KNJIŽNICO
sedaj vodita Ivanka in Franc
Tomažič. Knjižnica je odprta
vsako nedeljo pred sveto
mašo in po njej.

Dušno pašo, med Indijance, da je njim v njihovem domačem jeziku – tako kot Prešeren svojim Kranjcem – približal Večno Besedo, ki je posvečevala njihovo življenje in Baraga naredila za svetnika.«

Peter Bole, ki zna na pamet ves Prešernov *Krst pri Savici*, nam je doživeto posredoval štiri kitice te pesnitve, nato pa je zbor in vse ljudstvo v cerkvi, ki je najlepši kulturni hram, zapelo:

»Komu *najpred veselo zdravljico, bratje, č' mo zapet'?* Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet! Brate vse, kar nas je sinov sloveče matere.

Žive naj vsi naródi, ki hrepene dočakat' dan, da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregan, da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!«

In kako naj bi lepše sklenili kulturni program v počastitev slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne, kot z molitvijo za našo domovino Slovenijo, z blagoslovom in Marijino pesmijo: Marija, varuj nas, Marija varuj nas!

MOČ BESED – THE POWER OF WORDS je delo Drage Gelt OAM, Magde Pišotek in Marije Penca: 508 barvnih strani veznih besedil kulturnih programov z navodili in fotografijami, ki so jih ustvarile avtorice z mnogimi sodelavci od leta 1974 naprej. Delo so s posvetilom namenile slovenskim kulturnim animatorjem. Knjigo so v nedeljo, 17. decembra 2017, Draga in Magda poklonili našemu misijonu v Kew, kjer je bilo postavljenih na oder kar nekaj od teh programov. Knjigo lahko še vedno naročite pri Dragi Gelt, PO Box 38, Croydon VIC 3136. Čestitke avtoricam za izredno obsežno kulturno delo, ki sporoča o izjemnih slovenskih kulturnih prireditvah v Avstraliji in želi opogumiti tudi za naprej.

pater Ciril

ODŠLI SO

Peter in Meta Lenarčič sta nam posredovala podatke o naslednjih pokojnih, ki še niso bili objavljeni v Mislih.

JANEZ MAJDIČ, rojen 14.03.1942 v kraju Podgorica, Slovenija; umrl 08.07.1962 v mestu Golbourn, NSW.

ANTON GRČAR, rojen 18.01.1940, Dragomelj, umrl 03.12.2016 v Woollongongu, NSW.

BORIS MAŠEK, rojen 01.03.1940, Rakek, umrl 10.08.2002, St. Johns Park, NSW.

SLAVKO OREHOVEC – ROBERTSON, rojen v Ljubljana – Ježica, umrl v Perthu WA. *Tu Peter in Meta dodajata: Ne veva, kako bi izvedeli za podatke Slavka Orehovec-Robertson, ki je mnogokrat potoval iz Slovenije v Avstralijo, kjer je tudi živel kar nekaj let. Bil je naš mnogoletni dober prijatelj, na koncu pa nobenega sledu, kdaj in kje se je končala njegova zemeljska pot.*

Hvala in Petru in Meti Lenarčič za ta sporočila. Če kdo zve še za kakšnega pokojnega rojaka in njegovega imena še ni bilo v Matici pokojnih, naj nam sporoči. V Mislih najdete gotovo najboljši zapis o rojakih, ki so odšli, zato se tudi sorodniki iz Slovenije mnogokrat obračajo na nas s prošnjami za informacijo o življenju in smrti njihovih bližnjih ali daljnih v Avstraliji živečih sorodnikov. Hvala!

IRENE DEEV roj. JERIN je umrla 16.06.2017 v Melbournu VIC. Rojena je bila staršema Anastaziji in Branku Jerin 28.06.1957 v Albury NSW. Staršema smo izrekli sožalje ob naši zadnji sveti maši v Wodongi v nedeljo, 26. novembra 2017.

RUDI KALC je umrl 11.10.2017 v Wodongi VIC. Rojen je bil 23.07.1933 v vasi Kuteževo pri Ilirski Bistrici. Ženi Marici smo prav tako izrazili sožalje pri sveti maši v Wodongi.

DANA ZOREC je umrla 6.11.2017 v Londonu, njen mož Drago pa je umrl 15.01.2015 na Ptuju. Pred vrnitvijo v Slovenijo sta imela v Richmondu uspešno tiskarsko podjetje D & D Printing. Hčerka Sonja, ki živi v Londonu, je uredila Memorial Service v Marque of Amora Hotel River Walk, 649 Bridge Road, Richmond, v četrtek, 1. februarja, ob 10.30 dopoldne. Sožalje hčerki Sonji in družini.

ANICA SMRDEL rojena MIKLIČ

je umrla v torek, 28.11.2017, v bolnišnici Warringal Private Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 2. februarja 1939 v vasi Mlaka pri Kočevski Reki očetu Ferdinandu Mikliču in materi Mariji roj. Levstek iz Travnika v Loškem potoku.

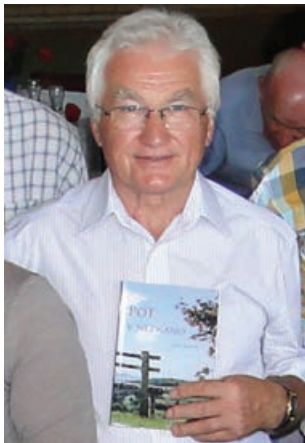
V družini je bilo osem otrok in Anica je bila peta. Družina je imela gostilno in so sloveli kot dobro stoječi in gostoljubni ljudje. Toda 2. svetovna vojna je bila velika preizkušnja za vse, tudi za Kočevarje, ki so živeli stoletja na Kočevskem. Anica je delala nekaj časa v Ljubljani v tovarni Angora. Na povabilo prijateljic Mare Špilar in Mojce je prišla v Avstralijo na dopust 31. januarja 1971. Tukaj se je spoznala z Renatom Smrdeljem in se z njim poročila v naši cerkvi v Kew 14. avgusta 1971. V zakonu sta se jima rodili hčerki Veronica in Barbara.

Anica, Renato in vsa družina so bili vedno dejavni pri slovenski cerkvi in pri Slovenskem društvu Melbourne. Anica je Renatu povedala, da želi, da imajo hišo blizu slovenske cerkve. Anica, seveda ob pomoči Renata, je skrbela za rože na slovenskem hribčku in v Baragovem domu. Ko tega zaradi bolezni ni več mogla, je delo prevzela naša pastoralna sodelavka, misijonarka Marija Anžič, tako, da je še vedno vse v cvetju na vrtu in na oknih. Anica je sodelovala tudi v molitveni skupini, pri Slomškovi šoli, pomagala pri raznih kulturnih prireditvah predvsem z okrasitvijo, navduševala hčerki za sodelovanje, rada je brala, pisala kdaj tudi v naše Misli ter v zbirke, ki jih izdajajo upokojenci v Sloveniji. Nadvse je imela rada gorenjsko narodno nošo in več kot 20 let je v stolnici sv. Patrika v Melbournu sodelovala pri molitvi rožnega venca na nedeljo, ko imamo tam mašo narodov. Zadnja leta je bila preizkušena z mnogoterimi boleznimi in v tem času je mnogokrat prejela svete zakramente – maziljenje in sv. obhajilo. Tako še tudi dan pred smrtjo. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v petek, na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2017: ob 10.30 dopoldne molitev rožnega

venca, ob 11.00 sveta maša. V slovo sta ji lepo spregovorili hčerki Veronica in Barbara z Mayo. Pokopana je na pokopališču Warringal Cemetery v Heidelbergu v grob moža Renata, ki je umrl 7. maja 2015. Sožalje hčerki Veronica z možem Davidom, hčerki Barbari z možem Scottom in otrokoma Mayo in Williamom (Will), bratoma Lojzetu in Ivanu v Sloveniji, sestri Alenki v Švici, sestrama Milki in Ivanki v Sloveniji ter njihovim družinam. Za pokojno Anico so v času pogreba še posebej molile sestre klarise v Nazarjah, katerih velika dobrotnica je bila Anica, prav tako sestre v Karmelu v Kew ter sestra Julie Bracar v Sydneyu ter obe molitveni skupini – v Kew in v Merrylandsu.

MARIJA BUBNIČ rojena POLES je umrla 29.11.2017 v domu Marina Age Care v Altoni North. Rojena je bila 06.07.1934 v vasi Hotična pri Kozini. Tam jo je v zadnjih letih p. Ciril nekajkrat obiskal in ji podelil sveto maziljenje. Sožalje sinu Davidu z družino in sinu Borisu v ZDA.

JOŽE RAMUTA je umrl nenadne smrti v torek, 5. decembra 2017, na svojem domu v Geelongu. Mrtvega je našel njegov brat Mirko, ko mu je Jožetova prijateljica Shirley Ramuta iz Seattle v Ameriki sporočila, da ga ne more priklicati ne po skypu ne po telefonu. Smrt je izredno močno prizadela ne le njegove sorodnike in prijatelje, ampak celotno slovensko občestvo in mnoge, ki so Jožeta poznali in cenili.

Jože je bil rojen 10. februarja 1943 v vasi Osojnik v župniji Semič v Beli Krajini. V Melbourne je prispel na ladji 21. marca 1964, skupaj s Francem Plutom. Prišel je v Geelong k Mihi Matkoviču, ki je poročil Jožetovo sestro Slavko, ki je prispela v AU leta 1965; Jože Matkovič je že tudi bil tukaj. Jožetov brat Mirko je prispel v AU leta 1970. V Geelongu se je Jože poročil z Véselo iz Dalmacije, brat Mirko pa je poročil

njeno sestro Nevico. Zakon se je razdril in Jože je očetovsko in materinsko skrbel za sina Damiana in hčerko Natalie. Oba govorita tako lepo slovensko. Svojo pot v Avstralijo je popisal v knjigi Pot v neznanu. Zapis o predstavitvi knjige najdete v Mislih, marec – april 2014, stran 28 – 29. Jože je bil izredno dobrosrčen Belokranjec, poln dobrote in odpuščanja; delaven član slovenske skupnosti v Geelongu in širše, saj je bila zveza slovenskih društev Viktorije njegovo veliko prizadevanje. Več let je bil predsednik in podpredsednik Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, delaven na vseh področjih tudi v mestu Geelong (prireditve Pako Festa). Postavitev kapelice Marije Pomagaj ob društveni dvorani junija 2011 je bila Jožetova pobuda, kot mi je zapisal 4. maja 2016 ob takrat bližnji 5. obletnici blagoslovitve: »Gradnja kapelice je bila moja pobuda v čast vsem Slovencem v našem mestu Geelong, živečim in pokojnim ne glede na to, če so bili člani kluba ali ne. Mnogi dobrotniki, ki so prispevali finančno, materialno in s svojim delom, niso vsi člani, toda vseeno so dobri slovenski rojaki.« (Poslano po E-mailu na moj naslov cirilb@bigpond.com iz naslova jramuta@comcast.net 4. maja 2016 ob 11.38 zvečer). Rožni venec smo molili zanj in nato darovali pogrebno sveto mašo v cerkvi Holy Family v Bell Parku v ponedeljek, 11. decembra. Pokopan je na pokopališču Eastern Cemetery. Sožalje sinu Damianu in hčerki Natalie z družinama, bratu Mirku z ženo Nevico in družino ter svaku Mihi Matkoviču z družino v Geelongu; v Sloveniji pa bratu Antonu in sestrama Milki in Nadi z družinami ter mnogim sorodnikom in prijateljem v Avstraliji in po svetu, posebej Shirley Ramuta, ki je iz Seattlea v ZDA prva zaslutila, da Jožeta ni mogoče več priklicati..

FRANC JELOVČAN je umrl 2. decembra 2017 v Bupa Aged Care v Sunshine. Rojen je bil 21.09.1938 v kraju Zgornja Besnica. Bil je karakter, kot pripovedujejo. Velik in močan ter strasten lovec, a z žilico umetniške obdelave lesa. Spominjam se ga, da je imel na pokopališču Keilor nagovor na dan pogreba p. Bazilija, verjetno je bil takrat predsednik Slovenskega društva Melbourne. Civilni pogrebni obred je bil v torek, 12. decembra, v Mulqueen Funeral

Service, Coburg North. Stanko Prosenak je po nagovoru povabil tudi k skupni molitvi Očenaša. Sledila je kremacija. Sožalje sinu Borisu in hčerki Susani z družinama ter ostalim sorodnikom.

MAX BEZLAJ je umrl 19.12.2017 v domu Dorothy Impey Home v Pascoe Vale, kjer je bil zadnjih 18 mesecev življenja. Rojen je bil 5.10.1935 v Ljubljani. V Avstralijo je prispel leta 1955. Nekaj časa je bil v kampu v Bonegilli, pozneje si je kupil hišo v Pascoe Vale. Pogrebni obred je bil na pokopališču Keilor Cemetery v petek, 22. decembra 2017. Sožalje sestri Mariji Bezlaj, ki živi v Frankstonu.

ANTON VALHER je umrl 23.12.2017 v domu za starejše v Highett. Rojen je bil 18.04.1936 v vasi Veliki Boč, občina Selnica ob Dravi. V Avstralijo je prispel iz Avstrije leta 1956. Delal je tudi v Snowy Mountains in tam sta se spoznala z Marijo Ceglar, doma iz Hrušice pri Podgradu. Pater Bazilij ju je poročil 10.9.1960 v cerkvi St. Brigid's. Anton je imel izredno skrb za družino, je povedala hčerka Tania. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v petek, 5. januarja 2018. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi sinu Johnu ter hčerkama Tanji in Rosemarie z družinama, sestri Štefki Bedrač in bratu Francu Valher v Melbourneu z družinama ter ostalim sorodnikom. V Wodongi živi Pavla Ceglar, vdova po Marijinem bratu Lojzetu.

ANNA (ANICA) KOLAR roj. BIBIČ je umrla v domu Vonlea Manor v Geelongu 02.01.2018. Pogrebno slovo je bilo 9. januarja 2018 v kapeli Geelong Memorail Park Chapel, Armstong Creek. Sledila je privatna kremacija. Sožalje otrokom Miri, Borisu in Joanne ter družinam.

MATIJA KOLAR, mož Anice, je umrl 26.02.2017. Rojen je bil 13.12.1940.

To so podatki, ki jih je p. David našel v časopisu Advertiser, ko ga je Lojzka Kuhar januarja obvestila o smrti zakoncev Kolar.

FRANC KEREK je umrl 18.01.2018 v Cumberland Manor Nursing Home v Sunsine North. Tam živi tudi njegova žena Margaret roj. Majhen. Franc je bil rojen 30.09.1925 v kraju Šolinci, Gornji Petrovci v Prekmurju, v družini devetih otrok – on je bil najmlajši. V Avstralijo je prispel leta 1957. Poročil ga je

p. Bazilij 20.11.1957 z Marijo Majhen, doma od Svete Marjete niže Ptuja. Nad 30 let je delal skupaj s prijateljem Edijem Surina v Victoria Still Fabrication. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady of perpetual Help, Maidstone v sredo, 24. januarja 2018. Somaševala sva p. Ciril in p. Mihael S. Vovk, ki je prejšnji večer prispel v Avstralijo s Svete Gore pri Gorici. Sledila je kremacija v krematoriju Altona Memorial Park. Sožalje ženi Mariji ter sorodnikom v Sloveniji.

ALOJZ (LOJZE) KOROŠEC: 16.01.2018 so ga našli mrtvega v njegovem stanovanju v Brunswicku. Rojen je bil 30.05.1936 v vasi Jeršanovo na Blokah. Z bratom Ivanom (Janezom), ki živi v Ljubljani, urejamo vse potrebno za pogreb. Pogrebno mašo bomo imeli v naši cerkvi, telo bo kremirano, pepel pa poslan v Ljubljano. Sožalje sorodnikom v Sloveniji.

JOŽEF (PEPI) HERVATIN je umrl na dan Avstralije, 26.01.2018, v domu Aurum Aged Care v Plenty. Rojen je bil 20.05.1927 v vasi Starod, župnija Podgrad v družini treh otrok. Pepi je najstarejši, brat Zoro je umrl kot otrok, sestra Dana Kresevec živi v Melbourneu. Poročil se je v kampu v Torinu 30.06.1949 s Stanislavo Špilar iz Kala pri Pivki. Življenjska pot ju je vodila iz Italije v Čile ter od tam v Avstralijo. V Avstralijo sta prispela na ladji 12.12.1950 v Sydney in potem z vlakom v Melbourne. Tu je delal v tovarnah, največ časa pa je vozil viličarja (forklift) v pristanišču Port Melbourne. Bil je ustanovni član Slovenskega društva Melbourne in vsa družina tam zelo delavna. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew na svečnico, na praznik Gospodovega darovanja v templju, 2.2.2018. S p. Cirilom je somaševal p. Mihael S. Vovk. Vnukinji Michelle in Amanda sta predstavili njegovo življenje. Ko ga je p. Ciril v septembru 2017 obiskal v bolnišnici, ga je Pepi vprašal, kaj naj pove Bogu, ko pride gor'. Pater Ciril mu je odgovoril, naj reče, da je vesel in pripravljen na to veliko srečanje! Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Stanislavi (Stani), hčerki Sandri Krnel in sinu Kevinu z družinama, ostalim sorodnikom in prijateljem.

EDVARD HRVATIN je umrl 31.01.2018 na svojem domu v Keilor Downs. Rojen je bil 12.02.1928 v vasi Trepčane. Rožni venec za pokojnega so molili 7. februarja 2018 v cerkvi St. Mary MacKillop v

Keilor Downs, sledila je pogrebna sveta maša. Edvard je bil v tej cerkvi vsako nedeljo pri sveti maši. Z domačim župnikom msgr. Charlesom Portelli je somaševal p. David Šrumpf. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Jožefi (Pepci), sinu Michaelu z ženo Anno in otrokoma Rebecca in Robertom ter hčerki Tanji z možem Dannyjem in sinom Aaronom.

ALBINA ZORA FIORENTINI roj. RIJAVEC je umrla 1. februarja letos v Italiji, kamor je šla na dopust v novembru 2017. Tam jo je nekajkrat zadela kap in ni mogla več hoditi in le malo je govorila. Ni bila več zmožna poti nazaj v Doncaster, kjer je živela. Rojena je bila 17.01.1929 v Trnovem. Petnajstletna je šla od doma k teti v Italijo. Tam se je spoznala z

Antonijem, s katerim sta v 1950-tih prišla skupaj v Avstralijo in se tukaj poročila. Poročil ju je brat pokojnega Toneta, ki je bil kapucinski duhovnik. Več let je živela v Prestonu, zadnja leta pa v Doncastru. V Italiji so jo iz bolnišnice premestili v dom za starejše in je tam umrla. Telo pokojne Albine bo upepeljeno in pepel položen v grob njenega pokojnega moža Toneta (Antonia), ki je umrl maja 2003 in je bila žara po njegovi želji poslani iz Avstralije v Italijo. Pred leti je Albina prišla v slovensko cerkev z Lojzetom in Marijo Kerec, ker je stanovala le eno hišo proč od njih. Rada je prišla na družinska kosila, dokler je lahko šla. Sožalje nečaku v Sloveniji.

Hvala Mariji in Lojzetu Kerec za ta zapisi.

Zahvala

Dragi, spoštovani slovenski prijatelji, ob izgubi naše mame se vam lepo zahvaljujemo za vašo podporo v tem težkem času. Zelo smo hvaležni vam vsem, ki ste se nas spomnili na različne načine v tem času in ste se prišli posloviti od naše mame Anice ob zadnjem slovesu in tudi našega očeta Renata, ki se je od nas poslovil maja meseca leta 2015. Hvala!

Naši starši – kot vsi Slovenci, ki ste prišli v Avstralijo toliko let nazaj – ste prišli z velikim dušnim upanjem, da si lahko nekaj ustvarite – nekaj boljšega, kot ste sami doživljali v mladih letih v domovini svojega rojstva. Ta zgodba je zgodba vsakega Slovenca in pokaže, koliko je vsak premagal in kaj je preživel, da smo mi, ki smo rojeni v Avstraliji, lahko v otroških letih doživljali tiste lepote in lahkote, ki jih naši starši niso imeli.

Zaradi tega je lahko vsak Slovenec ponosen na tisto, kar si je ustvaril tukaj v Avstraliji – malo ali veliko, vse kar je človek nudil, je dobro delo, ki je zgradilo našo avstralsko-slovensko skupnost. Tukaj v Avstraliji ste se Slovenci iz vse Slovenije in drugod spoznavali, družili, skupaj delali, eden drugemu prišli na pomoč. Prijateljstvo ste gojili v skupnem delu in s tem ste gradili našo avstralsko-slovensko skupnost. Mislim, da je za vašo generacijo – generacijo mojih staršev – res bil to nek poseben čas, čas veselja in povezanosti, pripravljenosti, dobre volje, darov in talentov vsakega izmed vas. Tudi mi smo bili del tega veselja – v tem lepem vzdušju smo tudi mi rastle in bili veseli.

V imenu naše mame Anice in našega očeta Renata Smrdel se vam vsem lepo zahvaljujemo za to slovensko prijateljstvo in ljubezen, kar ste nudili drug drugemu – to prijateljstvo, ki ste ga tudi delili z našima staršema in našo družino, saj ste prav zaradi prijateljstva in povezanosti med seboj, s svojim delom in ljubeznijo do vaše domovine lahko gojili veselje, lepoto in združenost. Tako se je zgradila naša avstralsko-slovenska skupnost, v katerem se je naše otroštvo razvilo in v katerem nam bo za vedno ostalo v lepem spominu na našo mamo, našega očeta in našo slovensko dediščino.

Hvala lepa vsem!

Veronica, Barbara in družina

Novice iz kluba Jadran

Pod vodstvom Slovenskega kluba „Jadran“ je gospa Romana Žetko spet organizirala **izlet** z avtobusom, tokrat na trgatev borovnic. Veliki nasadi borovnic se nahajajo v okolici podeželskega mesteca Colac. Z nami so bili tudi gostje iz Slovenije: Magda, Stanko in Sandi (gostje Marije in Roberta Rasen ter Nade Brne) ter Majda (gostja Marije Iskra). Vse bi bilo enkratno, da nam ni nagajala huda vročina, saj se je živo srebro dvignilo kar čez 40 stopinj Celzija. Mimogrede smo se ustavili v novi tovarni čokolade ter se malo posladkali. Tudi kosilo je bilo po svoje imenitno. Srečno smo prispeli domov.

Kakor vsako leto je bilo organizirano **Miklavževanje**. Oba starčka, dedek Mraz in Miklavž, sta se pripeljala v avtomobilu in delila sladkarije. To je bila za otroke največja radost. Tudi kateri od starejših se je pripognil. Poskrbljeno je bilo za barvanje obrazkov. Na fotografiji je pravnukinja Emila in Mimice Kalčič, Charlotte, ki je imela pobarvan obrazek.

Udeležba za **Silvestrov večer** je bila zelo dobra. Tudi veselo je bilo. Za to je poskrbel odlični ansambel „Melodija“. Posebno točko so imeli turisti iz Slovenije. Zaigrali so nam na svoj izviren način. Petju smo se pridružili tudi prisotni. Bogata tombola je postavila piko na „i“. Tako smo skupaj zakorakali v novo leto, tokrat v 2018.

65 LET POROKE

Frank in Matilda Kovačič iz Melbourne sta se poročila 29.11.1952 v Mali Nedelji, občina Ljutomer. 65. obletnico sta praznovala s svojo družino. Čestitamo in voščimo ter želimo, da Vaju in Vajine Bog blagoslavlja še naprej!

IZ KRALJIČINE DEŽELE - QUEENSLAND

Mirko Cuderman

Z novim letom nadaljujem kroniko tukajšnje slovenske skupnosti. **Na društvu PLANINKA smo v glavnem dejavni le prve nedelje v mesecu.** Od zadnje številke Misli naprej naj najprej omenim **MIKLAVŽEVANJE** v društveni dvorani. V Miklavževem spremstvu sta bila angel Rozana Moreno, črni parkelj pa Avčin, kot vidimo na priloženi sliki. Miklavž je navzoče opozoril, da naj privabijo več mladine na naslednje srečanje, če hočejo v prihodnje njegov obisk. Kuhali sta nam Miriam Klemen in Zofija Durič. **Naša častna konzulka Nevenka Golc Clarke nam je predstavila novo številko revije Koklja, ki jo ureja Jerneja Svetičič.**

Novoletno srečanje na društvu Planinka je bilo v nedeljo, 7. januarja 2018. Prisotni so bili zvesti obiskovalci in prijatelji, da smo si izmenjali novoletna voščila in nazdravili novemu letu. Kuhala nam je vsem poznana kuharica Slavka Maver. V kuhinji ji je pomagal Ivan Hlupič. Ivan nam tudi vedno priskrbi dovolj Radenske, slovenske mineralne vode, in druge hladne pijače, da si hladimo vroče poletne dni. **Naslednje srečanje je bilo v nedeljo, 4. februarja 2018, ko nas je obiskal pater Darko iz Sydneya in daroval sveto mašo ob 10.30 dopoldne.**

Sedaj pa še nekaj podatkov naših pokojnih:

MARIJA JURŠEVIČ rojena **STRAŠEK** se je rodila 3.3.1922 v Šmarju pri Jelšah na Štajerskem, umrla pa je 27.11.2017 v Brisbanu. Pokojna Marija je bila ena najstarejših v naši skupnosti, saj je bila pogosto navzoča na društvenih prireditvah vse od začetka. Na priloženi fotografiji iz leta 1954 (na prvem slovenskem večeru v Brisbanu) jo vidimo v sredi med že pokojnim Janezom Primožičem in Jožetom Košorokom. Marija je doživela več težkih življenjskih preizkušenj. Še kot otrok je služila pri ljudeh, ki so jo močno izkoriščali. Tam se je ponesrečila in dobila težko zastrupitev, kar je gospodar hotel prikriti pred ljudmi. Le po zaslugi duhovnika, ki se je zavzel za Marijo, je dobila zdravniško oskrbo in ozdravela. Med drugo svetovno vojno je bila izseljena v Gradec. Tam je spoznala prikupnega krojača Vinka Jurševiča in se tam poročila. Kmalu po vojni so se podali v Avstralijo. Leta 1970 je izgubila 19-letnega sina Filipa, ki se je smrtno ponesrečil pri delu v tovarni v Brisbanu. To je zelo potrla vso družino, posebno očeta Vinka, ki po smrti Filipa ni bil več isti. Vinko je umrl leta 1988. Kasneje je Marija leta 1994 izgubila še drugega sina Tonyja, ki je bil majhne postave in je bil zaposlen pri znani firmi Ashton Circus. Mariji sta bili močna opora njeni dve hčerki Danijela in Susan. Veliko

rojakov in družinskih prijateljev se je zbralo k pogrebemu slovesu v kapeli v Mt. Gravatt v četrtek, 4. januarja 2018, ki ga je vodila njena vnukinja - pastor Vanessa Ash. Pokojna Marija je bila pokopana na pokopališču

Janez Primožič, Marija Jurševič, Jože Košorok - oktober 1954

v Mt. Gravatt, kot njen mož in sin. Daniela in Susan so lepo predstavili življenjsko pot njune pokojne mame Marije.

FRANK USHAY (UŠAJ) je umrl 30.11.2017 v Brisbanu. Rojen je bil 5.4.1928 v Črničah pri Ajdovščini. Pogrebno sveto mašo za pokojnega Franca je daroval Fr. Brian Harris v podružni cerkvi Kristusa Kralja v Deception Bay, župnija Burpengary, 4.12.2017. Pokojni Frank zapušča veliko družino: ženo Leno, otroke Sonyo, Lydio, Trevorja, Gregoryja, Adrianne, Beverley, Arlene, Stevana ter njihove družine z vnuki in pravnuki. Pokopan je na Caboolture Lawn Cemetery.

VIKTOR ŽIVEC je umrl oktobra 2017, star 88 let, doma je bil iz Sežane. Pokopan je bil v Brisbanu. V Avstralijo je prišel leta 1955. Zapušča brata Fredija, ki mi je posredoval te podatke.

MIRANDA PETRIČ rojena Grbec je umrla v soboto, 30.12.2017 na Sunshine Coastu za rakom na možganih. Rojena je bila 2.10.1940 v Izoli. Zapušča moža Vinka, sina Roberta, hčerko Rosemary in malo vnukinjo. Miranda se je rada udeleževala slovenskih maš v Buderimu in vsem postregla s pecivom, kadar nas je obiskal slovenski duhovnik. V četrtek, 4. januarja 2018, je bilo pogrebno slovo v pokopališki kapeli v Buderimu. Po pogrebu je bila upepeljena.

Naj vsi naši rajni počivajo v Božjem miru!

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$820: Alfred Brežnik. **\$300:** Alojz Fabjančič. **\$200:** Štefan Žalik. **\$200:** N/N. **\$120:** Janez Robar. **\$100:** F & M Vodušek. **\$60:** Terezija Sycamore, Roman Divjak, P. Lužnik. **\$50:** Les Boelchey, Božena Potočnik, Mihelca Šušteršič, Marjan Pajmon, Vinko Rjavec, Anton & Marija Iskra. **\$40:** Marija Brgoč, A & E Kovačič, Betty Čeligoj, Franc Vertel, Marica Korunek, Vinko Ovijach, Marija Rede, Bruno Vidau, Marija Kromar, Marija Umbrasunas, Dušan Jenko, Cilka Ninkovič, Frank Plut, Zinka Kaizer, Tomaž Možina, Milan Zadnik, F & I Kampos, Jožefa Sullivan, Frenk Tomažin, Branka Iskra, V & M Kutin, Anica Župančič, Anton Konda, S & M Kolar, A & L Markič, Lojzka Rutar, Leon Robar, Željko Rob, M & P Čeligoj, Slava Žele, Vida Valenčič, Emma Kowalski, Anton Mikuš. **\$30:** Frank Plesničar, Toni Gržina, F & D Butinar, Ana Horvat, Marija Pongračič, Ivan Petelin. **\$20:** Tončka Stariha, Alojz Jakša, Majda Muzlai, Slavko Blatnik, D & M Mikac, Antonija Smrdelj, Albert Logar, Marjan Saksida, Olga Žužek, M & Z Pažek, Ivanka Žabkar, I & J Petelin, Majda Skubla, M & N Štukelj, Draga Vadnjal, Anton Novak, Milena Abram, Alexander Slavec, A & G Špiclin, Antonija Topolovec, Angelca Povh, Janez Mesarič, Melita Zupan, Maria Vončina, Alojz Seljak, A & A Dominko, Olga Dobrovšak, F & M Briševac, R & K Hvalica, Julijana Logar, Matilda Klement, Jože Stopajnik, Kristina Car, T. Šmuc, Stojan Žele, Jože Iskra, Janez Ritoc, Anica & Mirko Cuderman. **\$15:** Jože in Milka Brožič. **\$10:** J & A Bohuslav, Marija Štemberger, Hermina Koroša, Frančiška Ludvik, Drago Grlj, Angela Brala, Alojzija Vučko, Viktor Matičič, Malči Rostan, Fani Maver, V & K Bauer, Lidija Bole, Vinka Markovski, A & J Bohuslav, Toni Zrimšek, Milica Dular, Milka Tomažič, Branko Jerin, Lojze Korošec, Jože Šoba, P & S Trček, Ana Zver, Milena Birska, Franc Verko, Danilo Sušelj, Terezija Simunkovič, Ana Likar, Janez Jernejčič, D & S Šajn, Anton Šajn, Terezija Matuš, M & M Godec, Frank Frančič, M. Matkovič, Julijana Kure, Anna Šutej, Branko Krasevič, J & A Mavlak, Marija Kalčič, Nino Burlovič, Norma Ivančič, A & J Kruh, Peter Bole, L & I Jerič, Terezija Jošar, Angela Damiš, Mario Čuk, E. Iliáš, Anton Urbas, Angela Dodič, Nadia Tomšič, Albina Kalc. **\$5:** Ana Klančič, Frederik Nemeč, Marija Jamšek, I & P Truden. **ZA MISIJONE: \$100:** N/N. **\$50:** Elizabeta Kociper. **ZA LAČNE: \$100:** Anica Lapuh, Tone Konda (namesto božičnih voščilnic), **\$60:** Nada Vonič. **\$50:** Branka Iskra, **\$30:** Elizabeta Kociper. **Za p. PEDRA OPEKA: \$150:** Družina Lipec. **\$100:** Tilka Lenko – namesto cvetja na grob bratu Martinu. **\$50:** N/N. **ZA MISIJONARJA JANEZA KRMELJA: \$500:** Družina Konda. **Za p. STANKA ROZMANA: \$200:** Marija Martin. **Za p. HUGA DELČNJAKA: \$360:** Sydney – druga nabirka na misijonsko nedeljo. **\$250:** Anton Šajn. **\$100:** Tone Konda. **\$50:** N/N, **\$20:** Jože Košorok.

Bog povrni vsem dobrotnikom!

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00
do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno
dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

**Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj**

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Maria Iskra. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2018 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvu za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Simon Kovacic Printing, Melbourne. E-mail: skovacic@optusnet.com.au Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364****

Samuel Nathan Garrick je prejel sveti krst 20. 01. 2018.

www.avis.si
Email: info@avis.si

Rent-a-Car Slovenija

Obiščite Slovenijo, obiščite Lipico
<http://www.lipica.org/>

www.budget.si
Email: info@budget.si

Za nasvet pri najemu pokličite Igorja +386 41 644 626

Privatno slovensko podjetje IGMA Car d.o.o.
je na slovenskem tržišču prisotno že 26 (Avis) in 21 let (Budget).
Zadnjih 5 let z veseljem nudimo Slovincem iz Avstralije
nasvete in usluge pri izposoji vozil.